

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM NR. 9 – 104. ÅRGANG 25.09.18 - 16.10.18

En av fire studenter er ensomme **04**
The unbearable life on Moholt **27**
Vazelina Biloppphøggers **34**

FAGBREVETS FORDELER

GRATIS!

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Jenny Westrum-Rein - Tlf: 984 90 262
avisredaktor@studentmediene.no

NESTLEDER UNDER DUSKEN
Kaia Sørland - Tlf: 958 91 031
avisredaktor@studentmediene.no

ANSVARLIG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I
TRONDHEIM AS
Hanna Jarstø Ervik - Tlf: 915 98 368
ansvarligredaktor@studentmediene.no

REDAKSJONSSJEF
Nora Holm Aftret - Tlf: 418 48 296
redaksjonssjef@studentmediene.no

DAGLIG LEDER
Linnea Tveraen - Tlf: 481 72 148
dagligleder@studentmediene.no

SALGSSJEF
Edvin Johnsrud
salgssjef@studentmediene.no

NETTREDAKTØR
Mats Tveraen
nettredaktor@studentmediene.no

NYHETSREDAKTØR
Therese Fjorden Lysheim
nyhetsredaktor@studentmediene.no

DEBATTREDAKTØR
Jesper Nohr
debattredaktor@studentmediene.no

REPORTASJEREKTO
Bjørn Kvåle Tromsdal
reportasjeredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Kristina Bye
kulturredaktor@studentmediene.no

SPORTSREDAKTØR
Magnus Kongshaug Johannessen
sport-redaktor@studentmediene.no

FORSKNING- OG
FORBRUKERREDAKTØR
Tomaris Semet
forskningsredaktor@studentmediene.no

MUSIKKREDAKTØR
Sander Strand Engen
musikkredaktor@studentmediene.no

FOTOREDAKTØR
Lisa Botterli Flostrand
fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISK ANSVARLIG
Tanja-Hansvik Haugen
grafisk-sjef@studentmediene.no

DESK
Tone Høiland Ween (sjef), Linn Danielsen
Evjemo, Anna Juell Johnsen, Håkon
Pedersen, Runar Johnsen, Erlend Gylver,
Benedikt Eriksrud Javorovic

GRAFIKERE
Aslak Hoberg Liaaen, Hilde-Katrin Fjærtøft,
Mathilde Hals Karlsen, Kotryna Navickaite

KORREKTUR
Runar Johnsen (sjef), Tomaris Semet, Kaia
Sørland, Magnus Kongshaug Johannessen,
Sander Strand Engen, Bjørn Kvåle
Tromsdal, Therese Fjorden Lysheim, Lisa
Botterli Flostrand

FORSIDE
Lasse Georg Tønnessen og Benjamin Dreus

/E gidd'ij

TIPS OSS!
tips@studentmediene.no

ANNONSERE?
salgssjef@studentmediene.no

Under Dusken er et uavhengig organ for studenter i Trondheim, utgitt av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir distribuert gratis i Trondheim, og kommer ut seks ganger i semesteret. Under Dusken arbeider etter god presseskikk i henhold til Vær Varsom-plakaten. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Miljøtrykksak fra
Trykkpartner AS.

Lisensnr. 241823
Sertifikat nr. 1638

JENNY WESTRUM-REIN
Redaktør, Under Dusken

STUDENTENE TAPER PÅ MASSEPRODUKSJON

65 prosent av framtidens jobber har ikke blitt oppfunnet. Det beste høyere utdanning kan gjøre er å sette kreativitet og evnen til praktisk tenkning over pugging og testing.

For første gang har halvparten av førsteårselevne ved videregående skole begynt på en yrkesfaglig utdanning. Fagarbeiderne får ei utdanning som retter seg direkte mot det arbeidslivet de skal ut i. Disse elevene får det både andre elever, pedagoger og foreldre etterspor i norsk skole: en mer praksisrettet skolehverdag preget av nærhet til arbeidslivet.

Nylig fylte NTNUs entreprenørskole 15 år. Den tverrfaglige mastergraden er kjent for sin praktiske tilnærming til utdanning, hvor studentene kastes hodestups ut i en gründerhverdag. Studentene som går ut fra entreprenørskolen er spesielt attraktive i arbeidslivet, nettopp på grunn av sin erfaring, evne til problemløsning og kreativitet. Entreprenørskolen har flere ganger måttet kjempe for sin måte å drive universitetsutdanning på, men resultatene taler for seg selv. Heller ikke en universitetsutdanning trenger å være basert på den tradisjonelle forelesning- og eksamensmodellen.

Det er ingen som er imot at flere tar høyere utdanning, men vi kan dra fordel av å endre måten akademia er lagt opp på. Studentene etterlyser mer samarbeid og praktisk undervisning i mindre grupper. Samtidig slår arbeidsgiverne alarm, og ønsker seg arbeidstakere med mer mangfoldig kompetanse og erfaring.

Mange studenter stiller spørsmål ved hva av universitetsutdanning en de egentlig vil få bruk for i sin framtidige jobb. Fåtalet av utdanninger har praksis som en del av utdanningsløpet. Studentene går i forelesning, leser til eksamen og ruller ut på samleband med en bachelorgrad i teori.

Høyere utdanning driver masseproduksjon. Det tjener verken studentene eller arbeidslivet på.

En av fire studenter er ensomme:

– Studietida skal jo være en sosial tid. Når du ikke klarer det, så føler du på en måte at du har feilet, sier Julie (22). Hun er en av flere studenter som har følt seg ensom.

4

Neuroforskning:

Tidligere har Edvard og May-Britt Moser funnet stedsansen. Nå har de funnet en av tidssansene.

10

I Gerhardsens fotspor:

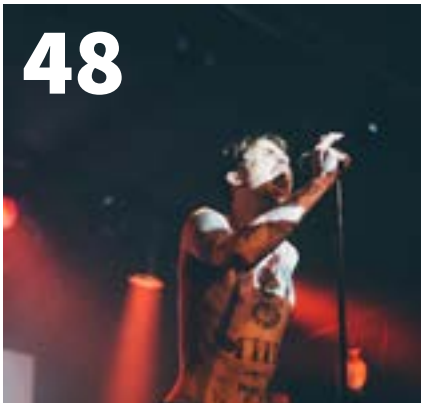
I vår ga Mimir Kristjansson ut boken *Hva ville Gerhardsen gjort?*. Han har en fot i Rødt, en fot i Arbeiderpartiet og kommunismen som rettesnor.

32

Rapperen Linni:

– Jeg tror ikke jeg har lyst til å bli kjendis. Jeg har lyst til å kunne spille for masse mennesker, men jeg prøver å finne en eller annen sneaky måte på å fylle et rom med 250 folk uten at noen utenfor det rommet vet hvem jeg er.

48

LES MER PÅ UNDERDUSKEN.NO

Et skritt nærmere framtidens Samfund - Hyppigere renholdssjekk fra Sit - Ingen tenner? Intet problem! - Lager Dragvoll-revy - Video-serien «Annerledes»

IKKE ENKELT: Julie sier at det er vanskelig å fortelle at man føler seg alene til noen man ikke kjenner så godt.

Større andel ensomme studenter

– Studietida skal jo være en sosial tid. Det er jo da du skal få deg masse venner og kjæreste. Når du ikke klarer det, så føler du på en måte at du har feilet, sier Julie (22). Hun er en av flere studenter som har følt seg ensom.

TEKST: Caroline Antun og Frigg Alsaker | FOTO: Torgeir Rørvik

Ifølge Studentenes Helse- og Trivselsundersøkelse (Shot) 2018 har det de siste årene vært en betydelig økning av alvorlige psykiske plager blant studenter. Angst, depresjon, ensomhet, selvskading, og selvmordstanker er noen av utfordringene som kommer frem i undersøkelsen. Ensomhet er et utbredt problem i studentmiljøer over hele landet. Likevel oppfattes ensomhet ofte som flaut og skambelagt å snakke om, og flere lider i stillhet. Høye krav til seg selv og forestillinger om en perfekt studenttilværelse gjør at mange ikke tør å være åpne om det som er vanskelig. Større åpenhet rundt mental helse kan derimot gjøre det lettere for flere å prate om utfordringene sine.

«Overgangsensomhet»
Ifølge helsesøster Monica Brun Løkkeberg i Sit opplever de aller fleste motgang en gang i livet. Hun sier det er normalt å kjenne på ensomhet, spesielt i overgangsfasen fra ungdom til ung voksen. Studentene er i en sårbar periode av livet med mye endring, noe som kan være vanskelig for mange.
– Veldig mange har denne «overgangs-ensomheten» i begynnelsen av skoleåret. Mange har nettopp flyttet fra familie og venner til et nytt sted. Man kjenner kanskje ingen fra før og for første gang i livet skal man klare seg alene og bli selvstendig, sier Løkkeberg.
Julie (22) kjenner seg igjen i det Løkkeberg sier. Da hun begynte som student i Trondheim

for to år siden synes hun det var vanskelig å finne seg til rette. Hun var mye alene den første tiden.
– Jeg synes det var vanskelig fordi jeg ikke kjente noen her fra før. Jeg var litt med i faddergruppa i starten, men følte ikke at jeg passet så godt inn i gjengen. Det ble litt «klikkete», så til slutt lot jeg være å møte opp, forteller hun.
Julie tror det kan være vanskelig for studenter som går i store klasser å finne seg venner i starten. Selv synes hun det var utfordrende å finne venner i store forelesningssaler med 300 studenter. Hun mener det er viktig å legge opp til mer sosiale arrangementer utenom studiet og dele opp

i mindre grupper og klasser, slik at det er lettere å bli kjent.
– Jeg hadde noen å være sammen med på forelesning, men det var bare to timer, fire ganger i uka. Bortsett fra det var jeg egentlig bare alene, sier Julie.

Den beste tida i livet?
For Julie ble ensomhetsfølelsen stor og det ble en påkjenning å ikke ha noen å prate med. Det gjorde at hun isolerte seg enda mer.
– Når jeg var hjemme følte jeg meg alene og ble litt tiltaksløs. Jeg hadde ikke lyst til å lese til eksamen eller gjøre noe som helst. Jeg ville bare være inne, forteller hun.
Julie opplever at det ikke er aksept for å prate om ensomhet i dagens samfunn. Hun fortalte ingen om hvordan hun hadde det. Det føltes som at hun hadde mislyktes med studenttilværelsen, og det var flaut å fortelle til andre.
– Studietida skal jo være en sosial tid. Det er jo da du skal få deg masse venner og kjæreste. Når du ikke klarer det, så føler du på en måte at du har feilet.

Julie påpeker også hvor vanskelig det kan være å komme inn i studentmiljøet igjen hvis man først har falt utenfor.

“ Studietida er forbundet med en sosial tid hvor man får venner for livet. Det kan være lett å glemme at det tar tid å bygge opp nære relasjoner. ”

– Det er vanskelig å si til noen du ikke kjenner så godt at du føler deg alene og gjerne vil bli med i vennegjengen deres. Man kan liksom ikke invitere seg selv, så hvis man ikke blir invitert så er man på en måte «fucked».

Ifølge Shot er Julie langt ifra den eneste som har følt på ensomhet. Løkkeberg tror dette kan skyldes høye forventninger. Studietida omtales av mange som den beste tiden i livet og de fleste gleder seg til å ta del i studentfellesskapet. I realiteten kan det være vanskelig å skape nye relasjoner, og mange ender opp med å føle et tomrom.
– Studietida er forbundet med en sosial tid hvor man får venner for livet. Det kan være lett å glemme at det tar tid å bygge opp nære relasjoner.
Løkkeberg forteller at fadderuka kan være et fint tiltak for å inkludere nye studenter og bidra til at folk blir en del av studentfellesskapet. Når fadderuka er slutt kan derimot hverdagen komme litt brått på. Hun tror flere kan kjenne på skuffelsen over å ikke ha funnet den ene gode vennen i løpet av disse to ukene, noe mange ønsker.
Dag Øivind Antonsen fra Mental Helse Trondheim er kritisk til fadderuka og forventningene den skaper. Han tror

HØYE KRAV: Styreleder Dag Øyvind Antonsen i Mental Helse Trondheim tror høye krav kan føre til psykiske plager.

SHOT 2018

- Målgruppen for Shot er alle heltidsstudenter under 35 år med norsk statsborgerskap, inkludert norske studenter i utlandet.
- Undersøkelsen skal kartlegge studenters helse og trivsel, med hovedvekt på psykososiale forhold.
- 50 055 studenter svarte på Shot 2018.
- 23 prosent av studenter svarer at de ofte eller svært ofte savner noen å være sammen med. 17 prosent oppgir at de ofte føler seg utenfor og 16 prosent at de føler seg isolert.

Kilde: studenthelse.no

fadderuka kan gi inntrykk av at alt er bedre enn det kanskje føles for mange.

– Jeg tror fadderuka kan skape en illusjon av den perfekte studietilværelsen, noe som kan gi enkelte plager i ettertid. Det trenger ikke bare være positivt å ha det veldig bra i en kort periode, hvis alt raser sammen i ettertid, mener han.

Perfekt og uoppnåelig

Shot viser også at mange studenter skårer høyt på perfeksjonisme, på tvers av kjønn, alder, og region. Dette innebærer høye krav, et ønske om å være best, og stor frykt for å feile. Halvparten av studentene svarer at de alltid, eller svært ofte, har veldig høye krav til seg selv.

Antonsen tror disse kravene kan ha mye av skylden for at angst, depresjon, og ensomhet er så utbredt. Hans inntrykk er at det er et stort fokus på vellykkethet innenfor alle arenaer i dagens samfunn, i tillegg til et enormt karrierepress. Dette kan ifølge ham føre til at flere fullfører studier de kanskje ikke burde fullført.

– Samfunnet i dag stiller høye krav til å være vellykket på mange andre områder enn bare studier. Jeg tror det er vanskelig å være student, sier Antonsen.

Helsesøster Løkkeberg påpeker at vi ofte sammenligner oss med de rundt oss, og streber etter det perfekte og uoppnåelige. Hvis man klarer å være fornøyd med akkurat passe, så mener hun det er mulig å bli virkelig lykkelig.

– Problemet er at hvis man sammenligner

seg med en person som er flink med klær og mote, en annen som er god på skolen, en tredje som er god til å lage mat, og en fjerde som er god i idrett, så vil man gjerne leve opp til alle disse personene i en og samme person. Sånne supermennesker er det ingen av oss som er.

Antonsen råder studentene til å være ærlige med seg selv, og ikke påta seg en rolle man føler er gitt av samfunnet.

– Særegne sider blir ofte ansett som svakheter, men alle er ulike. Fokuset bør ligge på å bidra med det man er god til, i stedet for å etterstrebe det å skulle mestre alt like godt, mener han.

– Sette ord på det som er vanskelig

Kun 15 prosent av studenter med psykiske plager oppgir at de har søkt hjelp. Antonsen tror manglende åpenhet og aksept rundt å snakke om følelser kan være grunnen.

– Alle opplever motgang, savn og utrygghet en gang i livet og da bør man også kunne snakke om det. Mange sitter med tanker om ensomhet og tror at ingen andre har det som dem. I realiteten er det mange som har det på samme måte. Derfor er det viktig å fortelle hverandre hvordan man har det, sier han.

I likhet med Antonsen oppfordrer Løkkeberg studenter til å tørre og åpne seg for hverandre dersom man har det vanskelig, slik at disse følelsene kan normaliseres.

– Vi må bli flinkere til å være oppmerksomme på de rundt oss og tørre å ta kontakt. Alle har et ansvar for å ta initiativ, både de som har det bra og de som ikke har det så bra.

Hun understreker også viktigheten av at helsepersonell og rådgivere tør å ta opp de mest tabubelagte temaene, som selvmordstanker og selvskading. Flere tør ikke fortelle hvor vanskelig de har det første gang de søker hjelp, og derfor bør profesjonelle tilrettelegge for å snakke om det.

– Det er noe med det å si ting høyt første gang og sette ord på det som er vanskelig. Selvskading og selvmordstanker kan være vanskelig å prate om, spesielt med familien. Derfor er det ekstra viktig at helsepersonell tør å prate om det, mener hun.

Antonsen mener disse samtale handler mer om å bli sett, hørt, tatt på alvor og akseptert, enn å få gode råd. Han håper at mental helse alminneliggjøres.

– Alle har en mental helse som det er viktig å ta vare på. Det virker kanskje ikke like naturlig som å trene og å holde seg i fysisk form, men det er like viktig. **UD**

FIRE PÅ CAMPUS

FOTO: **Therese Fjorden Lysheim**

1. For trettende året på rad har Norge blitt kåret til verdens beste land å bo i, men Shot viser at psykiske plager blant studenter nesten har doblet seg på åtte år. Hva tror du kan være årsaken til dette?
2. Hva kan være grunnene til at studenter opplever psykiske plager?
3. Hvilke tiltak kan gjøres for å redusere ensomhet blant studenter?

Vetle Aaro (21), campus Dragvoll

1. Jeg mener psykiske plager er et rikmannsproblem, en bieffekt av velstand. Statistikk viser at de som tjener mer ofte har mer psykiske plager og selvmordstanker enn de som tjener mindre.
2. Det kan skyldes sosialt press, for eksempel at familie forventer at man skal gjøre det bra på skolen. Man må ha en bachelor eller mastergrad, noe som fører til høy konkurranse blant studenter. Det er lett å føle seg mislykket hvis man ikke klarer det.
3. Jeg tror den største barrieren er blant folk selv. Folk er redde for at de skal henge etter sosialt og havne utenfor. Det finnes allerede flere tiltak, som studentorganisasjoner og linjeforeninger. Mye handler om å delta på de tilbudene som finnes, og man må by litt på seg selv. Man kan ikke sitte hjemme og forvente å få venner.

Marie Malvik (21), campus Gløshaugen

1. Det kan skyldes sosiale medier. På ulike plattformer ser ofte alt bra ut hele tiden, selv om det ikke er sånn. Andre har også forventninger til deg, det tror jeg også kan ha noe å si.
2. Psykiske plager kan henge sammen med at mange har høye forventninger til seg selv, for eksempel å få gode resultater på studiene og gjøre det bra i idrett. Det kan være tøft for mange.
3. Et tiltak kan være mer gruppearbeid, slik at folk blir plassert i grupper og slipper å skape en gruppe selv. Også bør man prøve å være inkluderende overfor dem man har rundt seg.

Sara Myhr Sønmez (22), campus Dragvoll

1. Psykiske plager kan komme av prestasjonspress. Man føler at man må være med på alt; jobb, venner, og i tillegg få gode karakterer. Hvis ikke man klarer det kan man lett føle seg mislykket.
2. Det kan være fordi man ikke lenger har gode, trygge rammer rundt seg. Mange har nettopp flyttet hjemmefra og er langt borte fra familie og venner. Noen kjenner få personer og synes kanskje det er litt vanskelig å bli kjent med nye mennesker. Da kan man lett føle seg ensom.
3. Man har mye gode tilbud gjennom fadderuker og linjeforeninger, men det kunne vært arrangert flere alkoholfrie aktiviteter. På mitt studie har vi quiz på mandager, som kan være et godt alternativ for dem som ikke vil ha torsdagspils. I tillegg tenker jeg at alle kan bli flinkere til å se hverandres behov.

Nils Arne Lindaas (22), campus Dragvoll

1. Når lykke måles mellom land brukes ofte enkle kvantitative mål og faktorer som for eksempel inntekt og arbeidsledighet undersøkes. Shot er mer konkret, den spør om hvordan man har det og om man har følt seg deprimert eller ensom i det siste. Ofte gir dette mer realistiske svar.
2. Det henger kanskje sammen med økt bruk av sosiale medier. Det er lett å sammenligne seg med andre og ikke føle seg vellykket nok. På utsida kan det se ut som man har mange venner og er sosial, selv om man føler seg ensom på innsida.
3. Jeg tenker at man må engasjere seg. Man har jo fadderuka for å hjelpe studenter å bygge sosiale nettverk og forhindre ensomhet. Det fungerer veldig bra for noen, men selvfølgelig ikke for alle. Et annet alternativ er å bli aktiv i studentforeninger.

HELSESØSTER: Monica Brun Løkkeberg sier at studenttilværelsen kan være vanskelig for mange.

TRENGER DU Å SNAKKE MED NOEN?

Sit tilbyr:

• Samtaler med helsesøster

• Samtalebehandling hos psykolog, sosionom, eller sykepleier

• Ulike mestringskurs

Kilde: sit.no

ILLUSTRASJON: Bendikte Ytterli

En praksis som ikke fungerer i praksis

Studieløp med obligatorisk praksis er med på å undergrave gratisprinsippet i høyere utdanning. Dette kan ikke vi studenter finne oss i.

KOMMENTAR

JESPER NOHR
Debattredaktør

Gratisprinsippet ligger til grunn i det norske utdanningssystemet og det skal vi være hjertelig glade for. Dette prinsippet sørger for lik rett til utdanning og at man skal kunne ta samme utdanning uavhengig av hvor mye penger familien har på bok. Da er det svært problematisk at obligatoriske krav til praksis på statlige høyskoler og universiteter går i mot dette prinsippet, i form av reise- og boligkostnader som ikke blir dekket i sin helhet. For mange vil dette gi en betydelig tilleggsbelastning og er med på å undergrave gratisprinsippet.

La oss være helt ærlige: Det skal godt gjøres å dekke alle de daglige kostnadene med stipendet man får. 8000 kroner i måneden på bosted, mat, transport, skoleutstyr, og fritidsaktiviteter blir for de fleste knapt. Da er man enten avhengig av å jobbe ved siden av studiene, jobbe i sommerferien, eller få støtte hjemmefra. Når man er student burde man få bruke tiden sin

på å studere, ikke jobbe. Som om ikke det er nok legges praksisperioder ved ulike studier til sommerferien, noe som dermed forlenger skoleåret og går utover mulighetene til å tjene til livets opphold.

Profesjonsutdanningene er ofte praksistunge. Blant annet omfatter sykepleier- og lærerutdanningene lengre perioder ute i arbeidslivet. Lektorstudenter ved mange studiesteder må ta praksis parallelt med at de må følge undervisning ved lærestedet. Dette er svært uheldig. Siden praksisen utgjør den nette summen av null studiepoeng må man ta fullt opp med fag på siden. Dette kan fort føre til at disse må nedprioriteres for å kunne fullføre praksisen. De fleste studenter er ikke supermennesker. Tvert imot er de helt vanlige folk som har lyst til å få en utdanning og komme seg ut i arbeidslivet. Da blir det urimelig å skulle sette umenneskelige krav til dem.

I tillegg til urealistiske krav når det gjelder økonomi og tidsforbruk kan man diskutere lovligheten av dagens praksis. Universitets- og høyskoleloven fastslår at man ikke kan kreve egenbetaling fra studenter for ordinære

utdanninger. Den samme loven angir at et normalt studieår skal være på ti måneder, som ikke vil samsvare i tilfeller hvor praksis tas i sommerferien. Studietilsynsforskriften krever at det foreligger avtale mellom lærested og praksissted, noe som ikke stemmer om studenter må finne praksisplass selv.

Flere og flere utdanninger, også studier som tradisjonelt sett har vært mer teoretiske, har i senere tid begynt med praksis. Ikke bare gir praksis et læringsutbytte, men det skal gi et verdifullt innblikk i arbeidslivet. Denne kontakten er det essensielt å beholde gjennom utdanningen. Derimot må man løse de utfordringene praksis byr på før man utvider det til flere studieløp: Bedre veilederkompetanse, større sammenheng mellom teori og praksis, bedre kommunikasjon mellom lærested og praksissted, og ikke minst få de nødvendige økonomiske rammebetingelsene på plass. Praksis kan være med på å heve kvaliteten i studieløpet, gi studentene mer motivasjon og skape en tettere kontakt mellom studie og arbeidsliv — men først må de grunnleggende betingelsene sikres.

Hyrdestund i høstmørket

Paien som garantert lyser opp mørke høstkvelder

Lyst på høstlig kveldskos? Da er Shepherd's pie midt i blinken for deg

TEKST: Jesper Meisler | FOTO: Lasse Georg Tønnessen

Hyrdepai, eller Shepherd's pie, er en engelsk rett bestående av en kjøttsaus med et potetmoslokk som gratineres i ovnen. Vanligvis anvendes lammekjøttdeig, men dersom du ønsker kan du erstatte lam med kjøttdeig av storfe eller svin. Det er dessverre ikke mulig å garantere hverken autentisk smak av de britiske øyer eller en påfølgende hyrdestund (da dette har til gode å medføre suksess for undertegnede).

Dersom det ikke skulle gå som du hadde ønsket med deg og din utkårede, er du uansett garantert deilig trøstemat som varmer godt på kalde og mørke høstkvelder.

4-6 porsjoner

Du trenger:

Kjøttsaus:
400 g kjøttdeig
3-4 ss olje ellers smør til steking
1 løk
2 fedd hvitløk
1 paprika
1 boks hermetiske tomater
2-3 ss tomatpuré (kan sløyfes)
1-2 dl rødvin (kan sløyfes)
5 dl oksekraft (eventuelt én buljongterning blandet ut i 5 dl varmt vann)
2-3 gulrøtter
2-3 stangselleri
1 generøs klype krydder du har tilgjengelig (forslag: timian,

rosmarin, oregano, laurbærblad, paprikapulver), gjerne en kombinasjon av flere.
100-150 g frosne grønne erter
Salt og pepper
(Litt revet ost til topping dersom du ønsker)

Potetmos:
1 stort hvitløksfedd (fjern spiren i midten)
Ca. 1 kg potet
En god klatt smør
1-2 dl melk

Slik gjør du:

1. Skrell potetene og del den i mindre biter. Plasser den i en kasserolle sammen med melk og hvitløk (trenger ikke å kuttes), og fyll på med vann til det dekker potetene. Kok de møre under lokk.

Hell av væsken og ta vare på den. La potetene dampe av seg i noen minutter. Tilsett smør og mos til ønsket grovhet (den kokte hvitløken kan fint moses sammen med potetene for ekstra smak).

Spe med væsken under omrøring til du får en luftig potetmos og konsistens etter eget ønske. Smak til med salt og pepper.

2. Skrell og kutt løk, hvitløk, gulrøtter, selleri og paprika i små terninger. Stek kjøttdeigen på høy varme i litt smør eller olje, skru ned til middels varme og tilsett grønnsakene, salt, pepper og krydder. Bruk en dyp panne eller en kasserolle slik at det rommer all væsken.

Stek i 5 - 10 minutter under omrøring til grønnsakene begynner å bli gylne. Tilsett tomatpuré og stek et par minutter til. Ha deretter i hermetisk tomat, rødvin og oksekraft og kok opp.

3. Skru ned temperaturen og la det småkoke i minimum 30 minutter til sausen har tyknet. Tilsett mer salt, pepper og krydder etter egen smak om du ønsker.

(Hvis du vil ha sausen enda tykkere kan du jevne med litt maisenna rørt ut i kaldt vann, som du tilsetter i den kokende sausen).

4. Hell kjøttsaus over i en ildfast form og bland inn de frosne ertene. Spre potetmosen over sausen og topp eventuelt med revet ost. Sett formen inn i en forvarmet ovn på 200 grader, og stek til potetmosen er gylden. Tar vanligvis 15-20 minutter.

TOMARIS SEMET
Vinamatør

Vinanmeldelse

Vann med vinsmak på budsjett.

Nå som debatten om drikkepress endelig har roet seg litt ned vil jeg benytte meg av sjansen til å slå til med en vinanmeldelse. Jeg har, ulikt min forgjenger hvis hjerte pumper rødvin og ikke blod, veldig lite kunnskap om vin generelt. Til mitt forsvar er denne spalten rettet mot studenter. Jeg er en kvinne av folket og derfor velger jeg å holde vinsjargongen på armlengdes avstand og vinglasset tett inntil brystet.

Acham-Magín Riesling Trocken 2017
139,- kroner

Vin av rieslingdruen har et folkelig preg, med ofte overkommelige priser og jordnære smaker. Hva er smaken av en jordnær vin, spør du? Vel, Acham-Magín er en vin litt som livet selv: Den er mild ved første møte, men lenger bittert på tungen selv etter siste slurk. Smaken i seg selv er noe syrlig, men glir likevel enkelt ned uten videre vanskeligheter. Det kan kintes et hint av fruktig sødme, men holder seg såpass subtil at vinens aroma forblir urørt. For aldri har jeg vært borti en så eimløs alkoholisk væske. Dog, tolk ei denne observasjonen som en klage, for det er noen hvitviner som lukter som om en hel blomstereng har blitt tappet på flaske. Mangelen på lukt er her et stort pluss. Med en anonym, men likevel elegant innpakning kan man ta med seg denne på vors uten å bli stemplet som en vinsnobb. Den er likevel ikke så trashy at de ansatte på Vinmonopolet dømmer deg i stillhet. Kanskje skal du på en fuktig natt på Samfundet, eller kanskje skal du på ost- og vinkveld. Hemmeligheten din forblir uansett hos Acham-Magín.

Når da, sa du?

Tidligere har Edvard og May-Britt Moser funnet stedsansen. Nå har de funnet en av tidssansene.

TEKST: Mari Rødseth | FOTO: Torstein Olav Eriksen

I 2014 vant Edvard og May-Britt Moser nobelprisen i medisin sammen med John O’Keefe for funnet av hjernens navigasjonssystem. Stedsansen er en gruppe celler i området *medial entorhinal cortex* som registrerer og lagrer posisjon i tett samarbeid med hukommelsessenteret *hippocampus*.

Det er i søsterhalvdelen av samme område, *lateral entorhinal cortex*, at de nå har funnet en av tidssansene. Resultatene er presentert i deres nye artikkel, *Integrating time from experience in the lateral entorhinal cortex*, som ble publisert i tidsskriftet Nature 29. august 2018. Både Edvard og May-Britt Moser er for tiden på reise.

Postdoktor Jørgen Sugar ved Kavli-instituttet for nevrovitenskap er andreforfatter på artikkelen og forteller at under oppdagelsen

av stedsansen ble det registrert signaler også i søsterområdet. Signalene forandret seg imidlertid kontinuerlig, tilsynelatende uten sammenheng.

– Vi har tidligere aldri klart å tolke hva slags informasjon disse cellene uttrykker, forklarer han.

En stund var de redd det kunne tyde på en feil ved tidligere forskning, og at nervecellene ikke uttrykte signaler på den måten man trodde. Til slutt kom ideen om at signalforandringene kunne være en unik karakteristikk ved området, som forandringen av tid.

Kort forklart

Sugar forklarer videre hva poenget med artikkelen egentlig er. Funnet kan refereres

NEUROFORSKNING

Hvem?

Edvard og May-Britt Moser, professorer i nevrovitenskap ved NTNU og instituttledere ved Kavliinstituttet for nevrovitenskap. Jørgen Sugar, postdoktor for Kavliinstituttet.

Tidligere?

Stedsansen, hjernens navigasjonssystem.

Nå?

Tidssansen, subjektiv tidsforståelse og rangering av minner.

til som en tidssans fordi området arbeider med den subjektive forståelsen av tidens gang.

– Vi har funnet et system i hjernen som kan rangere hendelser etter når de skjedde.

Der mange ser for seg forståelsen av tid som en klokke i hodet, lagres hendelser heller som episodiske minner. Rekkefølgen disse minnene lagres i er viktig for vår oppfatning av tiden.

Hjernen komprimerer de uviktige erfaringene, som bussturen til jobb eller toalettbesøket i pausen. Dermed oppleves viktige hendelser som mer tidkrevende enn små hverdagsoppgaver.

Førsteamanuensis Raphael Kaplan ved Kavliinstituttet mener denne forskningen er viktig for forståelsen av hukommelsen.

– Dette studiet hjelper oss å bedre forstå hvordan vi husker *hva*, *hvor* og *når* om tidligere hendelser.

Repetitivt arbeid er forvirrende

Sugar forklarer at påvisning av hypotesen om tidssansen ble noe vanskeligere enn med stedsansen.

– Vi hadde egentlig veldig flaks med stedsansen fordi rotten bruker samme type referansesystem som oss for å beskrive sted. For tidssansen er det ikke like åpenbart hva slags referansesystem vi eller rotter bruker. Et tidspunkt eller hendelse er noe man bare opplever én gang, så man kan aldri gå tilbake og gjenta forsøket.

Selve forsøket ble utført i to deler: (1) en rotte med implanterte elektroder vandret fritt i en boks og (2) samme rotte vandret gjennom et åttetallsformet løp.

I det åttetallsformede løpet viser det seg at rotten registrer andre signaler enn i boksen – rotten mister kontroll på tiden. Sugar mener at rotten trolig bruker omgivelser og oppgaver for å holde orden på tid og at repetitivt arbeid gjør det vanskelig.

Resultatet av forskningen er forståelse om hvordan hjernen registrerer subjektiv tid. Nervecellenes totale aktivitet utgjør en tidssignatur: En helhetlig oppfattelse av hvor i tiden man befinner seg.

– Det er to hovedfunn. Det ene er at vi holder rede på tiden, og det andre er at det tidssignalet forandres ut fra hva vi opplever, sier Sugar.

Hva nå da?

Veien videre innebærer blant annet forskning på tidssansens finere mekanismer.

– Nå har vi begynt noen nye forsøk der vi skal prøve å manipulere tidssansen litt og se hva slags effekt vi får av det. Vi har beskrevet den, men vi har ikke gjort noen intervensjoner enda, forklarer Sugar.

Han gleder seg til diskusjonene rundt funnene.

– Jeg tror det er flere andre måter å tolke

Postdoktor Jørgen Sugar mener at det er flere andre måter å tolke resultatene deres på, og tror at det kommer til å generere diskusjon rundt funnene.

det på, og jeg tror folk kommer til å diskutere om vår tolkning er riktig eller ikke.

Kaplan mener også forskningen er viktig for framtiden i nevrovitenskap.

– Disse funnene hjelper oss å begripe hvordan hjernen forstår og husker tid. På grunn av dette kan nevrovitenskap nå lettere utforske viktigheten av hjernens temporale prosessering av tid. Neste steg vil være å oversette rottens aktivitetsmønstre til mennesker slik at vi kan forstå hvordan vi husker og prosesserer denne informasjonen, sier han.

Kampen mot Alzheimers

Det ultimate målet for forskningen er forståelse av hvordan vi opplever tid, ikke bare som friske mennesker, men også som syke.

– Funnene kan gi oss en bedre forståelse av hjernens generelle behandling av minner. Følgelig kan vi bedre fatte patofysiologien ved sykdommer som påvirker hukommelsen, som for eksempel Alzheimers, sier Kaplan.

Forsker Jacob Bellmund ved Kavliinstituttet for nevrovitenskap mener også at funnene kan ha mye å si for forskning på sykdommer som påvirker minnet.

– Dette videreutvikler vår forståelse om hvordan hjernen forstår tid. I lengden kan den kunnskapen også benyttes til å forstå tap av hjernefunksjon ved sykdommer som Alzheimers. Spesielt fordi disse funnene angår *entorhinal cortex*, som er der Alzheimers trolig starter, forklarer han.

Han fortsetter med å påpeke at minner, og derfor også lagring av minner, påvirker våre atferdsmønstre.

– Det er et spørsmål for framtidige forskere spesifikt hvordan slike tidssignaturer kan kombineres med informasjon om hvor noe skjer for å skape komplette minner med *hva*, *hvor* og *når*, sier Bellmund. **UD**

Trondheims herlige dialektkaos

På studentfest i Trondheim kan man høre lyden av nær sagt hele Norge. Det gir oss godt opptrente lyttemuskler, mener dialektforsker.

TEKST: Øystein Christie | FOTO: Jonas Halse Rygh

I Trondheim, og kanskje særlig blant studentene, finner vi utallige dialekter – bokstavelig talt, mener førsteamanuensis Stian Hårstad ved Institutt for språk og litteratur på NTNU.

– Det går rett og slett ikke an å t lle dialekter, for hvor skal grensene mellom to dialekter gå? Det blir et filosofisk regnestykke, sier han.

– Utmerkede treningsarenaer

Uansett antall synes Hårstad det er en imponerende spredning av dialekter i Trondheim. I studentmiljøet kan du høre «lyden av hele Norge», noe han tror er en ny opplevelse for mange.

– Hvis du kommer til Trondheim etter å ha bodd på Flisa hele livet, er det ganske spesielt å plutselig høre noen diskutere organisk kjemi på nordnorsk, sier Hårstad.

Denne konstante erfaringen med spr kvariasjon er gull verdt, tror han, fordi det bedrer kommunikasjonsevnen v r.

– Vi som bor i Trondheim støter på så mye forskjellig rundt om i byen, at vi hele tiden f r trent opp lyttemusklene v re, sier han.

Hårstad påpeker at Trondheim er i en spesiell posisjon fordi v r sammensatte studentgruppe er såpass stor i forhold til resten av befolkningen. På dette området mener Hårstad at Trondheim ligger et stykke foran Oslo.

– De som bor i hovedstaden kan ofte ha et handikap fordi de ikke utsetter årene sine for like mye variasjon. Der er det oslofolkets bokm lsn re språk som dominerer, sier Hårstad.

Dialektenes fristad

Livet med en tung bygdedialekt er ikke alltid like enkelt, selv ikke i spr kliberale Norge.

Hårstad mener det er uunngåelig at egen dialekt blir påvirket når man bor på et større sted og hører andre dialekter enn man er vant med.

– Det å regulere oss etter omgivelsene ligger innbakt i språkevnen v r, sier han.

Til tross for dette mener Hårstad at Trondheim og NTNU er gode på å ivareta dialektmangfoldet.

– Studentene her m ter ikke noen forventning eller krav om å endre på språket sitt.

På denne måten er Trondheim et slags fristed for dialekter, noe Hårstad mener er sjeldent for akademiske miljøer. Du trenger ikke dra lengre enn til Danmark for å finne et langt sterkere sosialt press for å bli en «språk-kameleon».

– Der kan du ikke bli en seriøs akademiker uten å snakke standard-dansk, sier han.

Uforutsigbart fagfelt

Ifølge Hårstad er det så mange individuelle faktorer å ta hensyn til i dialektforskningen at det blir et mystisk fagfelt.

– Det er bortimot umulig å forutsi akkurat hvilke tilpasninger som vil skje, sier han.

Studentene i Trondheim er ifølge Hårstad gode eksempler på denne usikkerheten. Det er nemlig absolutt ikke gitt at studenter blir mer trønderske i språkbruken sin i løpet av fem år i Trondheim.

– Det kan gå mange veier, så vi får absolutt ikke en «papegoyesituasjon» der alle blir påvirket av alle, sier han.

Av den grunn synes Hårstad det kan være interessant å sitte og observere et vorspiel for å se hvordan folk forandrer på språket sitt i løpet av kvelden.

– Men her må vi kanskje også regne inn alkoholpåvirkning, sier han med et smil.

H yprestisje og majoritetseffekt

Det er like fullt noen generelle trender når det kommer til dialektforskning. En av disse er at det store flertallet samles på en smal sti med tiden.

– Det ligger i oss at vi ikke vil støte omgivelsene, derfor sliper vi vekk skarpe kanter og tar bort de mest spesifikke og avvikende språktrekkene v re, forteller Hårstad.

Ifølge ham er det også visse språkformer som ofte trumfer andre i en sammensatt gruppe. Det kan være fordi de har en helt annen tyngde, status eller prestisje. Her trekker Hårstad fram det han kaller «h yprestisje-språket».

– Mange vil nok si at stor-Oslos talte bokmål er det mest normale norske, selv om det ikke har noen offisiell status som det. Det viser seg faktisk ofte at det er i denne retningen folk gjør tilpasninger, selv når det ikke er noen fra Oslo til stede, forteller Hårstad.

Et annet sentralt element her er – naturlig nok – majoritetseffekten.

– Er du sammen med 19 trøndere der du er

den eneste med en annen dialekt blir du nok dratt i retning av trøndersk.

Komplekse systemer

Objektivt sett, hva er Norges vanskeligste dialekt?

– Høy kompleksitet i de dialektiske systemene vil ofte kunne skape problemer. Trøndelag har et komplekst lydsystem, og en ikke-trønder som prøver å si «hannhund i band» på trøndersk vil ha problemer med det. Og mange steder på Vestlandet har tilsvarende kompliserte grammatiske systemer, forklarer Hårstad.

Likevel tror han ikke at det er enkelte dialekter som er umiddelbart uforståelige for nordmenn, eller at det er noen dialektgrupper som fra naturens side ikke forstår hverandre.

– Vanskeligheten vil jo alltid knyttes opp mot det du allerede behersker. I tillegg er din erfaring med å lytte på andre av stor betydning, sier han.

Rivalisering og forvirring

Førsteamanuensis en tror også at historiske motsetninger mellom forskjellige plasser kan gjøre at man forstår hverandre dårligere, eller i hvert fall at man påstår det.

– For eksempel er det nok noen tr ndheimere og bergensere som vil påstå at de ikke forstår hverandre, men det er nok mer på grunn av rivaliseringen mellom byene. Det er umulig å forstå hvis man ikke vil forstå, fastslår Hårstad.

Han mener at nordmenn generelt er gode på å takle og leve med dialektforskjellene mellom seg nettopp fordi vi har en lang tradisjon for det. Dette kommer blant annet til uttrykk i NRKs språkpolitikk om at barne-tv skal dubbles på forskjellige dialekter.

– Jeg sier ikke at alle nordmenn er spr kgenier, men vi er helt klart godt trent nettopp fordi vi daglig utsettes for kaoset av dialekter vi har her, sier han. **UD**

FEM PÅ CAMPUS OM DIALEKTER

TEKST: Vilde A. H. Tvedten og Øystein Christie
FOTO: Eirik Eggen Brækken

Vi dro på Stripa for å høre hvordan studenter opplever dialektkaoset.

1. Hva er Norges fineste dialekt?
2. Er det noen dialekter du synes er spesielt stygge?
3. Blir din dialekt påvirket av å bo i Trondheim?

Mathias Røyrvik, Askøy

1. Innerst fra Gudbrandsdalen, veldig nasjonal-romantisk og fin måte å snakke på, ikke så påvirket av andre.
2. Dialektene fra nord i Trøndelag er ofte vanskelige. Stygg blir nok feil ord å bruke, heller vanskelig å forstå.
3. Jeg modererer meg nok av og til. Jeg tror folk kan oppfatte bergensere som mumlete, så litt justering må til.

Kristin Serck-Hanssen, Stavanger

1. Bergensk eller stavangersk.
2. Nordnorsk og trøndersk. Spesielt trønderdialekten er stygg.
3. Ja, det er noen som ikke forstår dialekten min slik at jeg må legge om til en litt mer bokmålsrettet dialekt.

Henning Patricksson, Oslo

1. Det er ikke så lett å stadfeste. Vossadialekten er hyggelig, mye rare begreper man ikke forstår med det første. Ulsteinvik er også en morsom dialekt.
2. Det er ofte vel så personavhengig, tenker jeg. Dette kan gå veldig galt, for kjæresten min er fra Stavanger, men den dialekten kan slå veldig feil.
3. Da jeg skrev bachelor satt jeg på grupperom med to nordtrøndere, en sørtrønder, og noen nordlendinger. Der var det mye rare gloser ute og gikk, så jeg er ganske letpåvirkelig.

Stina Holen Friisø, Arendal

1. Det synes jeg er sunnmørsdialekten.
2. Kristiansund, det er ikke noen fin dialekt.
3. Jeg legger om ord og måten jeg sier ting på. Plutselig føler jeg at jeg prater mer likt østlandsdialekten og bruker lite av ordene jeg ville brukt hjemme.

Vegard Buhaug, Trondheim

1. Mo i Rana, det er litt sånn sensuelt. Sikkert ikke så mange som deler den preferansen.
2. Brønnøysunds-dialekten, det er bare noe som ikke helt klaffer i topplokket.
3. Mange som er utenbys fra snakker bokmål og vestlandsdialekter. Da kan man bli rådvill og snakke litt for fint.

Demokratiet trenger deg!

SAMFUNDETLEDER

Eirik Sande, leder ved
Studentersamfundet i Trondhjem

Hva vil du gjøre med din påvirkningskraft?

Som student i Norges beste studieby, i verdens beste land å bo i, kan man fort gå i fella og tenke at alle har det like godt som oss. Vi har vokst opp i et land som har satt demokrati, likhet, og ytringsfrihet i førersetet. I tillegg har den særnorske dugnadsånden innprentet en vilje til å bidra, og vi veit at det ikke skader å hjelpe noen uten betaling. Sammen har disse verdiene gitt oss som studenter et solid grunnlag for engasjement og påvirkning, men klarer vi å anvende dem?

Særlig dette med likhet er helt unikt i verdenssammenheng. Da vi hadde statsministeren på besøk på Samfundet i starten av september, kunne hvem som helst gå opp på talerstolen og snakke direkte med landets mektigste politiker. Dersom du hadde foreslått et lignende konsept i for eksempel Storbritannia, et arrangement med Theresa May i godstolen sammen med britiske studenter, ville du blitt avfeid som en naiv tulling. På Samfundet har det skjedd to ganger på tre år. Likhet er ingen selvfølge i verden, men i Norge er ikke engang statsministeren viktigere enn at hun har tid til å møte studentene der de er.

I Spania ble en student i fjor arrestert for en vits på Twitter. Ytringsfrihet er kanskje en av de rettighetene vi oftest tar for gitt, mest av alt fordi det virker så urealistisk og overdrevent at man skal kunne straffes for ytringer. Det finnes også folk i Norge som klager på det de mener er manglende ytringsfrihet. Dette er særlig aktuelt i «no-plattforming»-debatten, men ingen risikerer fengsel for meningene sine. I storsalen pryder vi oss selv med tittelen «Norges frieste talerstol». På talerstolen kan du gå opp og si akkurat hva du vil; man er fri til å skape kontroverser eller svare på debatter, uavhengig av politisk korrekthet. Her kan du virkelig vise at du bryr deg om ytringsfriheten vi faktisk har.

Det er stor enighet om at demokrati er den beste styreform for verden slik den er i dag. Demokratiet sørger for at alle blir hørt, og at du står fritt til å si imot styresmaktene. Er det da manglende engasjement eller stor tillit til

ILLUSTRASJON: Trond Johan Stavås

systemet som gjør at studenter ikke stiller opp ved studentvalg? Ved valget til NTNU-styret før sommeren var det bare 9,2 prosent av studentene som brukte stemmeretten, og trenden blir ikke bedre om man ser på andre valg i studentmiljøet. Jeg tror ikke at studenter ikke bryr seg om demokrati, men det er viktig at vi sørger for at demokratiet vi skal overta fortsetter å være levende.

Verdier og kultur er mer solid forankra enn trender og normer. Vi risikerer derimot at de slutter å eksistere hvis vi glemmer hvordan

vi bruker dem. Dersom du ikke benytter ytringsfriheten din vil du ikke merke det om du mister den. Demokratiet er avhengig av at vi deltar og er aktive samfunnsborgere. Dugnadsånden vi har i Norge er avhengig av at vår generasjon lærer den bort til andre, og da må vi først tilegne oss den selv. Min oppfordring til deg er derfor: Kjære student, engasjer deg. Bruk ytringsfriheten du har på Samfundets talerstol, stem ved alle valg du kan, og jobb frivillig uten å ofre en tanke til økonomisk avkastning. Dersom ikke vi gjør det nå, hvem skal gjøre det i morgen?

PB
PIZZABAKEREN™
Studenttilbud: **Stor pizza 159,- kr**
Gjelder kun ved fremvisning av gyldig studentbevis.
www.pizzabakeren.no

Nye briller og kontaktlinser.
Vi har studentrabatt!
interoptik
Sjøhaug & Sande
Ths. Angells gt. 22, Trondheim. Tlf. 73 99 04 00

Mormors Stue
Studentpriser på
mat og drikke
www.mormor.no

ILLUSTRASJON: Trond Johan Stavås

Utfordre middagsvanen og redd planeten (litt)

DEBATT

ANITA TVEDT KAKSRUD

Spire

For tre år siden tok jeg valget om å aldri spise kjøtt igjen. Jeg hadde bodd i USA og stappet ansiktet mitt med alt av fast food som Phoenix hadde å tilby. Likevel skjønte jeg at det var noe ulogisk med mengden burgere jeg spiste. Samvittigheten sa meg noe. Er det flere som kjenner seg igjen? Hadza-folket i Tanzania er de siste virkelige fulltidsjegerne og samlerne som er igjen i dag. Observasjoner av disse forteller at de, med sine relativt moderne våpen, ikke klarer å komme hjem med kjøtt over halvparten av gangene de prøver. Da må de spise hva samlerne har funnet. Faktisk viser det seg at Hadza-folket får i seg 70 prosent av kaloriene sine fra planter. Det er mye grønt!

Så, hva lever den moderne nordmann av? Ifølge Helsedirektoratets rapport om utvikling i norsk kosthold har mengden kjøtt konsumert per innbygger per år økt med nesten 40 kilo mellom 1953 og 2016. Faktisk spiser vi 20 kilo mer kjøtt enn verdensgjennomsnittet. Så nei, mengden døde dyr Ola Nordmann spiser i 2018 er ikke, og har aldri vært normalt. Og hva gjør

det egentlig med planeten vår? Vi kan gjerne også gå inn på hvordan industrien brutalt masseproduserer dyr til tross for tvilsomme «dyrevelferds-reguleringer». Personlig var min hovedgrunn til å droppe kjøttet det enorme klimafotavtrykket jeg innså at livsstilen min hadde. Jeg vokste opp på landet med skogen og naturen rundt meg, og det er en skjønnhet jeg alltid har satt stor pris på. Da jeg lærte at jeg kunne halvere CO2-utslippet mitt bare ved å velge bort en ting i kostholdet mitt var det umulig å finne samvittighet til ikke å endre noe.

At vi mennesker kan overleve med å ha kjøtt i kostholdet vårt er sant. De fleste av oss gjør jo tross alt det. Men det er også sant at vi kan overleve helt uten kjøtt. Jeg sitter jo her og skriver enda, til overraskelse for noen protein-hysterikere. Faktisk har antall vegetarianere doblet seg de siste 20 årene. Altså har vi muligheten til å velge som alteterne vi er. «Men vi har jo alltid spist kjøtt» sier et ekko i evig gjenklang når jeg forteller at jeg er veganer. Ja, mennesker har spist kjøtt helt siden vi vandret rundt som nomader, og faktumet at vi spiste kaloririkt kjøtt var viktig for utviklingen. Men hvordan ser det ut når vi sammenligner dagens kosthold med disse jegerne og samlernes? Det er vanskelig å vite sikkert hva de spiste, det kom

jo tross alt an på hvor de oppholdt seg. Skal vi anta at de var litt som Hadza-folket tyder mye på at de var mer samlere enn jegere.

Det er nemlig ikke kjøttkonsum i seg selv som ødelegger planeten vår, men mengden som konsumeres og hvordan det produseres. Nordmenn spiser kjøtt i et tempo som er langt ifra bærekraftig. Vi har en matkultur hvor kjøtt ses på som hovedingrediensen i de fleste middagsretter. Om alle nordmenn hadde kuttet i kjøttforbruket og gått over til et mer plantebasert kosthold kunne også idealistene blant oss nytt en god tallerken färikål i sesongen. Men før den tid kommer må noen av oss spise planter nok for alle. Så neste gang vi kommer inn på temaet om at jeg er veganer skal jeg tåle de dårlige vitsene om at jeg bare spiser gress, men tør du fortsatt å fortelle meg at det er helt normalt å spise kjøtt på den måten vi gjør? Det er ikke noe normalt med verken mengden kjøtt vi spiser eller klimaendringene som følger med. Vi har en bisarr og ekstrem kjærlighet til burgerne våre som i tillegg setter vår eneste planet i fare. Heldigvis ser jeg det ulogiske ved de nye kjøttvanene våre og bestiller meg heller en veggisburger.

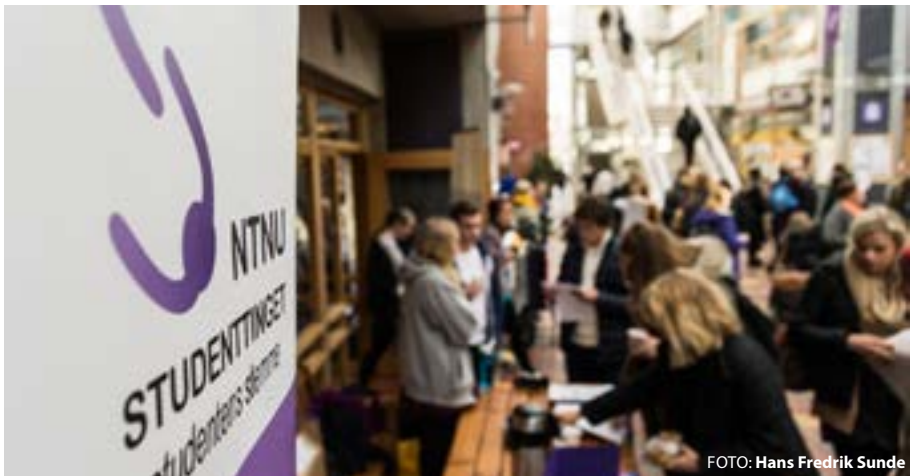

FOTO: Hans Fredrik Sunde

Utteksling bør bli norma framfor unntaket

DEBATT

FELIPE FAWCETT

Internasjonalt ansvarlig ved Studenttinget

Tidlegare dette semesteret uttalte forsknings- og hogare utdanningsminister Iselin Nybø at regjeringa har eit langtidsmål om at halvparten av alle studentar skal dra på utveksling i laupet av studiet. Tiltaket statsråden foreslår for å oppnå dette målet er å gjere utvekslingsopphald under studia ein del av norma, der dei som ikkje ønska eller har moglegheit til å reise på utveksling skal kunne velje det bort.

Studenttinget meiner at internasjonalisering og studentutveksling gir nye moglegheiter for kunnskap- og kulturutveksling, samtidig som at det bidrar til mangfald i studiekvardagen. Vi meiner at studentmobilitet bidrar til studentanes moglegheit til å tileigne seg ny kompetanse, erfaring, og kunnskap som ein elles ikkje ville fått på «heimbane».

Når statsråden understrekar at utveksling skal bli norma, men likevel ikkje eit tvangsmiddel for å få studentar til å reise ut, stiller vi oss positive til forslaget. For at utveksling skal bli norma i studiekvardagen vår er det NTNU som må ta ansvar og legge til rette for at alle studentar har like moglegheiter for å dra på utveksling. Vi har tru på at NTNU har gode intensjonar om å sende ut flest mogleg på utveksling. Dei siste tre åra har målet vore at minst 40 prosent av NTNUs studentar skal ha eit opphald ved ein lærestad i utlandet av eitt

eller to semesters varigheit. Likevel ligg det resultatet i dag på rundt 18 prosent.

Vi krev at NTNU skal ta større ansvar for å sikre at alle studentar ved NTNU får like moglegheiter for å dra på utveksling. Ved fleire anledningar har studentar uttalt at dei ikkje fekk tilstrekkeleg med rettleiing under søknadsprosessen. Det har ført til at utvekslingsopphaldet aldri blei noko av. Studenttinget foreslo tidlegare i år eit tiltak som vi kallar «emnepakkar». Ein emnepakke vil vere ein førehandsgodkjent fagplan utarbeida av NTNU, ved ein spesifikk utdanningsinstitusjon, slik at studentar kun treng å bestemme kva utdanningsinstitusjon dei ønske å utveksle til. Då kan dei tenke på utvekslingsplanen sin med tryggleiken om at emna dei tek er av god kvalitet og vil bli godkjent av NTNU. Dette meiner vi kan lette på mykje av byrda studentar opplever i dag når dei sjølv må sørge for at emna dei tek i utlandet blir godkjent. Med førehandsgodkjente emnepakkar treng studentane kun å signere ein utvekslingsavtale og så reise ut.

Det viktigaste for studentane er at utveksling er eit tilbod som er attraktivt og enkelt å melde seg opp til. Studenttinget meiner at internasjonalt samarbeid og internasjonale perspektiv er ein føresetnad for å handtere globale samfunnsutfordringar, og då er det spesielt viktig at dagens og morgendagens studentar får gode moglegheiter til å tileigne seg desse perspektiva. Denne debatten handlar ikkje om å tvinge studentar ut, men å tvinge institusjonane til å legge til rette for at dei som ønske det får dratt ut.

STUDENTJODEL

64	Hvis valutaen i Europa heter euro, burde ikke Afrika sin valuta da hete afro?	134
49	Skal starte en støttegruppe for oss som synes det er kleint å åpne Shazam blant folk	31
48	Når sommerhugler foretser seg, får de da mennesker i magen?	67
47	NTNU: Norges Tregeste Nbygningsarbeid Ubliferdigforhelvete	205
46	Jeg liker all musikken i spillelisten min, bortsett fra når jeg har på shuffle, da liker jeg en av femten	24
45	Gutter som er lavere en 3.75 km	89
44	Melding: Du har tannlege time kl 14 i morgen	21
43	13 30: pusser som bare faen	21
42	"Selger favorittjakken, fordi den ikke blir brukt"	33

Store forventninger til Studentlekene 20-årsjubileum

Studentlekene 2019 skal avholdes i Trondheim 20.-24. februar. Selv om planleggingsprosessen fortsatt er på et tidlig stadium legges det store planer for den kommende idrettsfestivalen.

TEKST: Emil Sørheim, Lars Øyehaug Kristoffersen | FOTO: Michael Schult Ulriksen

– Vi har mange idéer. Vi tenker å ha åpningsseremoni på Samfundet og en bankett på Clarion Hotell ved Pirbadet. I tillegg blir det en ekstra bankett for håndball, som har opptil 600 utøvere, på Radisson ved Nidelven, forteller leder Hallvard Skrede for Studentlekene.

Nytt av året er også flere disipliner, blant andre cagefootball. Dette, samt goalball og koiefemkamp, er aktiviteter på agendaen som Skrede ser fram til. Planen er å arrangere

idrettskonkurransene så sentralt at man i teorien kan gå mellom de forskjellige aktivitetene for å være med på så mye som mulig.

Studentlekene er også mer enn selve idrettsarrangementene. Foruten konkurransene vil det bli arrangert flere andre eveneter. Foredrag, kurs, samt mindre konkurranser og leker er eksempler på aktiviteter som høstet stor suksess de foregående årene og som på nytt kan slå an i februar.

– Disse tingene vil bli bestemt i løpet av september og oktober. Vi har mange ideer. Jeg gleder meg, sier en spent leder, uten å utdype og røpe mer.

Vil sette deltakerrekord

Da arrangementet gikk av stabelen for første gang i 1999, var antallet deltakere 800 fordelt på ti ulike idretter. De kommende lekene skal romme 19 idretter og estimatene for antall

deltakere varierer. Personlig ser Skrede for seg at tallet kommer til å ligge et sted mellom 1700 og 2100. Det vil si at det kan bli større enn vinter-OL på Lillehammer i 1994, som ifølge IOCs nettside bestod av 1737 konkurrerende utøvere.

En som også er optimistisk og som vil sette ny deltakerrekord er leder for NTNUI, Eirik Søreide Hansen.

– Etter at NTNUI ble kåret til beste klubb under Studentlekene våren 2018 i Tromsø er målet selvfølgelig å vinne tilsvarende pris på hjemmebane, sier Hansen.

Han mener dermed at når NTNUI også stiller med rundt 900 grønnkledd utøvere så skal hjemmebanefordelen merkes og retten til å skryte skal tilhøre NTNUI. Videre ønsker Hansen å få med så mange som mulig fra sitt eget idrettslag, i tillegg til studenter fra alle andre studiebyer.

Stor prestisje

Det vanlige er at studentidrettsforbundet farger byen og blir promotert under Studentlekene.

Hansen håper derimot på et grønt skifte når det gjelder promotering i byen. Flagging og synlighet kan for eksempel være i NTNUIs farger.

Med så mange konkurrerende følger det selvsagt stor prestisje å vinne Studentlekene og Hallvard Skrede beskriver lekene som et norsk student-OL.

– Vinnerne av studentmesterskapene får tittelen «norsk studentmester», og dersom student-EM arrangeres det året, får man i tillegg muligheten til å delta der. I tillegg følger en rett til å skryte av en slik prestasjon, sier Skrede.

Når det gjelder organiseringen av arrangementet er studentlekene underlagt NTNUI. Norges Studentidrettsforbund bestemmer hvem som får være arrangør. Deretter delegeres oppdraget nedover til et studentidrettslag, som har tilknytning til et universitet eller høyskole i den byen hvor idrettsfestivalen arrangeres. NTNUI har en egen fraksjon for arrangering av Studentlekene.

– Måten studentlekene har blitt arrangert på er at de forskjellige idrettskonkurransene blir

outsourcet til de forskjellige undergruppene i NTNUI. NTNUI Fotball tar seg av fotballkonkurransene, og så videre, forteller Skrede.

Avhengig av frivillige

For å kunne avholde suksessrike studentleker er styret avhengig av å rekruttere nok frivillige som kan dra i de riktige trådene. Opptaket er godt i gang og søknadsfristen gikk ut 9 september. Det blir regnet med at det til sammen blir bortimot 85 frivillige, i tillegg til at det blir tatt opp rundt 150 funksjonærer i januar. En del av disse kommer til å bli tatt opp gjennom NTNUIs undergrupper. Skrede håper så mange som mulig vil søke, og som motivasjon for å søke verv i Studentlekene kan han reklamere for flere sosiale sammenkomster utover høsten.

– Vi har mange interne eveneter. Det er bare å glede seg, forteller Skrede. **UD**

Rødt Kort:

Nicklas Bendtner:

Det behøver ikke nevnes så mye her. Bendtner har blitt anklaget for å slå ned en taxisjåfør i København etter at han angivelig nektet å betale for taxituren. Taxisjåføren ble operert for et dobbelt kjevebrudd og kunne ikke kommentere hendelsen før en halv uke etter at alt skjedde. Bendtners kjæreste, Philine Roepstorff, har tatt fotballspilleren i forsvar, men har likevel lagt tingene hans ut for salg på internett fordi hun sier hun er sur på ham. Ikke selvmotsigende i det hele tatt. Noe må de jo betale sakskostnadene med.

Gullball:

Ida Eide:

Enda en skistjerne har gått bort. Langrennsløperen var et kjent ansikt i det norske skimiljøet som blant annet etter mange år som aktiv løper selv. Eide deltok og skilte seg ut i mange skirenn i blant annet skandinavisk cup og NM for Øystre Slidre IL. Hennes beste resultat var en bronsemedalje i 2007 da hun og søster, Mari Eide, deltok i samme NM-finale i sprint for kvinner junior. I likhet med nylig avdøde Vibeke Skofterud, vil det nå være et dypt savn i det norske skimiljøet etter Eides bortgang.

Du kjøper. Du gir.

Vet du at når du handler noe godt fra Kavli og Q-Meieriene, gjør du samtidig en god handling? Overskuddet går til Kavlifondet, som støtter humanitært arbeid, forskning og kultur. Kavlifondets gaver skaper store ringvirkninger. Takk for bidraget! Se hva du gir til på kavlifondet.no

MERKEVARE
BRILLER
25%
INKL. COMFORT GLASS

SYNSPRØVE
50%
NÅ 395,-

EYE
FACTORY
SEE BETTER • LOOK BETTER

Tilbud gyldig t o m 31. des 2018 og kan ikke kombineres med andre tilbud. For timebestilling på Trondheim Torg 458 70 611

ILLUSTRASJON: Line Blom Salvesen

Ta livet som det faller seg

Trening og kosthold blir stadig en viktigere del av hverdagen vår, men hvor sunt er egentlig dette sunnhetshysteriet?

KOMMENTAR

MAGNUS JOHANNESSEN
Sportsredaktør

Å leve opp til både våre egne og andres forventninger til oss selv er ikke alltid like lett. I årets Shot-undersøkelse svarte nær halvparten av studentene at de setter for høye krav til seg selv. Perfeksjonisme er det som gjelder. Hverdagen krever at vi skal være flittige studenter, gode venner, perfekte kjærester, flinke ansatte, og sunne mennesker. Vi skal rett og slett være det perfekte mennesket.

Mediene informerer oss stadig vekk om hva vi må spise, hvor mye vi må trene, og hvor idiotisk det er å bevege seg for lite. Maten og drikken vi konsumerer skal være økologisk og fri for både fett og sukker. Vi skal være i god form til alle tider enten det er sommer eller vinter. Julekroppen skal bli sommerkroppen og fett skal byttes ut med muskler. Vi skal få sixpack og sprettrumpe, og skal spise sunt og variert. Det eneste vi trenger er det ultimate treningsprogrammet og den perfekte dietten.

Sunnhetshysteriet har tatt helt over. Hørt om ortoreksi og megareksi? Det handler om når livene våre er så fokusert på å spise sunt og gjøre kroppen vår større at det blir en besettelse. Når alt vi gjør og tenker i løpet av hverdagen vår blir styrt ut fra forholdet vårt til mat, kropp og trening, så er det et problem. Mange tror at de må velge mellom det å spise hummus eller en burger på sesam. Det er lov å nyte begge, til forskjellige tider.

Å kunne nyte en dessert en gang i blant er fullt forenlig med et sunt og balansert kosthold. Livet mitt ville føltes ufattelig trist om jeg ikke kunne unnet meg en is ute i sola på gressplen på Dragvoll uten å få dårlig samvittighet. Det er viktig at vi som mennesker føler at vi kan ta våre egne valg når det kommer til vårt eget velvære, og at vi ikke føler at vi må leve opp andres forventninger av oss. Det er lov å nyte livet, selv om det til tider kan bli litt usunt.

Det er viktig å huske å ta seg en pause iblant også. Av og til liker jeg å følge Baloo sitt eksempel og ta livet som det faller seg. «La humla suse» er det noe som heter. Nyt livet sorgløst og uten bekymringer! Det er nemlig lov å seg lene seg

tilbake og slappe av en gang iblant. Det er lov å sprette en øl i helgene og ta livet med ro. Det er ikke snakk om å være sofasliter på noen som helst måte, men å finne en balanse mellom en sunn og aktiv livsstil og det å kunne slappe av. God fysisk helse på bekostning av den psykiske er jaggu ikke verdt det. Gjør det som gjør deg glad og gi faen i hva andre tenker.

Trening er en god ting, men du skal ikke trene fordi du føler at du må. Du skal trene fordi du har lyst til det, og ikke fordi det er det samfunnet forventer av deg. Du må ingenting! Velg en aktivitet som gir deg glede og som du tror du kan mestre. Selv trives jeg mye bedre ute i naturen enn på et treningssenter. Jeg vil mye heller gå en tur på fjellet og i marka enn å løpe på tredemølla. Har du lyst har du lov, og har du lyst til å ta deg en pause fra treningen og det sunne kostholdet en gang iblant, så gjør du det. En sunn og aktiv livsstil er en bra ting, men den gylne middelvei kan være et godt alternativ det også. Vi kan ikke alle være toppidrettsutøvere og for meg går det helt fint. Hvem skulle da sittet på sofaen og sett Johannes Høsflot Klæbo ydmyke svenskene i langrenn?

Mot yrkeslivet i ekspressfart

Mens studenter må spare for å betale ned studiegjelda, sitter lærlinger med jobb og mulighet for hus og bil. Kanskje du har gått glipp av noe?

TEKST: Atle Sandvand og Peter-André Hegg | FOTO: Lasse Georg Tønnessen

Halvparten av elevene som begynner på videregående velger nå en yrkesfaglig retning. Elevene på automatiseringslinja på Strinda videregående forbereder seg til yrkeslivet. Matilde Johnsen (18) ser for seg en framtid i fiskeoppdrett og Vegard Iversen (18) tenker seg inn i matindustrien. De er ikke alene om å velge yrkesfag framfor studiespesialisering.

– De mente jeg var for smart for det her

Begge elevene er uenige i at yrkesfag representerer de med lave karakterer. Johnsen ønsket å jobbe mer praktisk enn det man gjør på studiespesialisering.

- Jeg var skoleflink og lei av skole, forteller hun.
- Det var litt tilfeldig at jeg havna her, men med automasjon kan jeg både jobbe praktisk og være kreativ.

Johnsen hadde et snitt på 5,3 da hun gikk ut av ungdomsskolen. Andre fortalte henne at hun var for smart til å gå yrkesfag. Dette er noe som Iversen kjenner seg igjen i. Likevel, til tross for slike kommentarer, er han trygg på valget han har gjort.

- Jeg hadde også et ganske høyt snitt etter ungdomsskolen. Vennekretsen min mente

da at det var tullede av meg å begynne her. De mente jeg var for smart for det her. Det har vært litt smålig mobbing fra kompisene siden jeg går yrkesfag, men fra familie har jeg alltid fått støtte, sier Iversen.

Kun 15 av 45 fikk plass

Faglærer ved elektro på Strinda, Marius Holthe, beskriver sine elever som modne, unge mennesker som har gjort bevisste valg.

- Hver mandag starter vi dagen med å prate om arbeidsmoral og arbeidsmiljø. Elevene får innsikt i hvordan man oppfører seg på jobb.

Strinda legger opp til at elevene skal lære seg de samme maskinene som de kommer til å møte ute i arbeidslivet. Holthe viser stolt fram en transmitter til en halv million kroner. Han påpeker at regjeringens satsing på yrkesfag er merkbart.

Når elevene kommer ut i arbeid vil de nyte godt av av alle maskinene de har boltret seg i. På Johnsens og Iversens kull fikk kun 15 av 45 søkere skoleplass. Nesten alle som fullførte i fjor fikk lærlingplass.

- 13 av 14 elever som gikk ut i fjor har fått lærlingplass. De går til firmaer som Tine, Orkla, Equinor og Nidar, forteller Holthe.

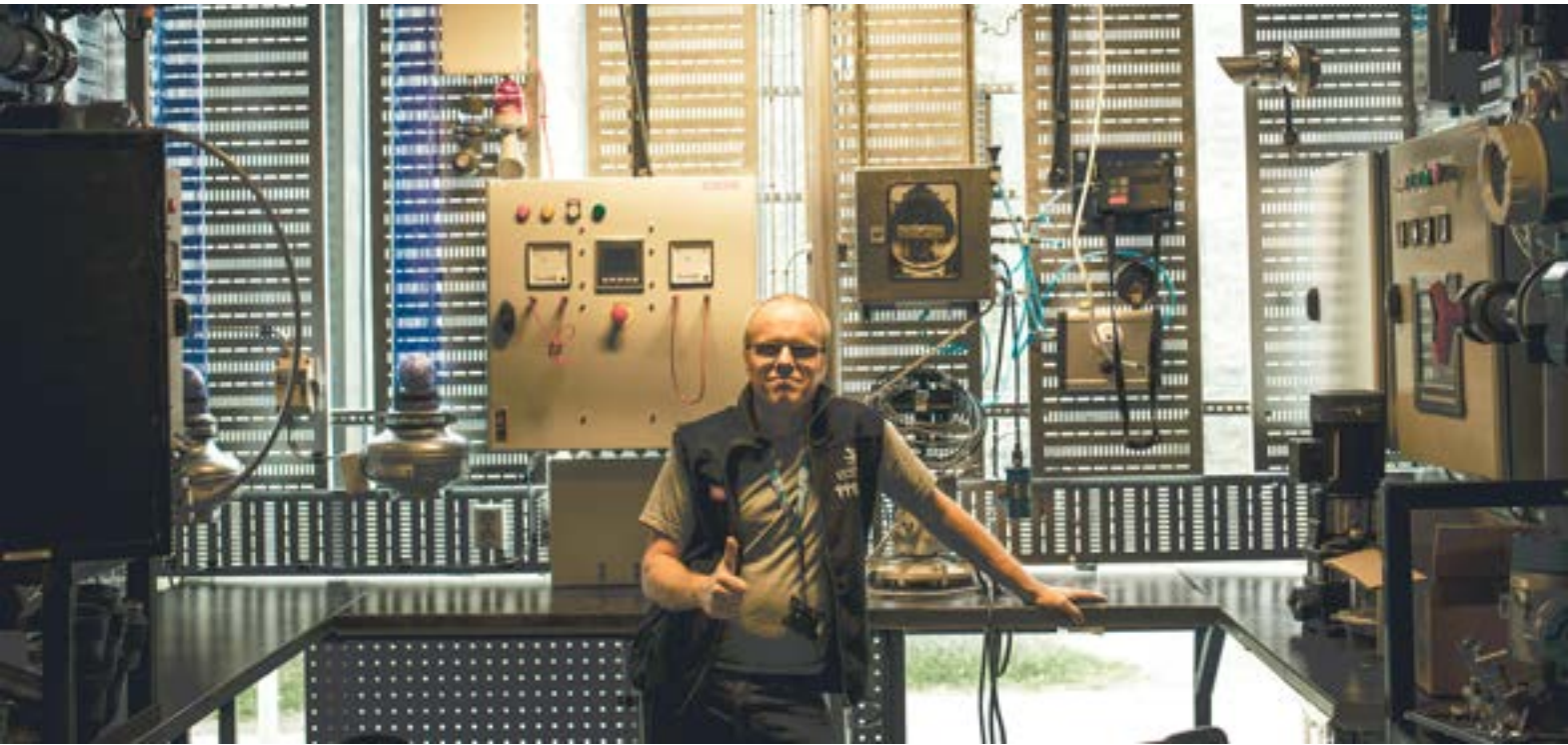
YRKESFAG

- Det har vært en økning av elever som begynner på yrkesfag de siste årene.
- Økningen er på to prosentpoeng siden 2014.
- Rundt 34 500 av underkant 69 500 vgs elever begynte på yrkesfag i 2018 - noe som tilsvarer 50 prosent.
- Studiespesialisering gikk ned med 2 404 færre elever fra 2017.

Kilde: regjeringen.no

Vegard Iversen (18) og Matilde Johnsen (18) er trygge på valgene de har tatt.

GODT ARBEIDSMILJØ: Kontaktlærer Marius Holthe har bygget arbeidsrommet med elevene sine.

Ved hjelp av en dansematte skal denne sykkelen lage smoothie når det dukes til konkurranse.

Tom Erik Bekkavik (20) Har et halvt år igjen av lærlingtiden, null studielån og en helt ny sportsbil.

Det sosiale

Det kommer tidlig fram at det er et godt miljø i klassen. At de er så få elever kan være en faktor.

– Det er et flott miljø her på automatiseringslinja. Når vi er så få, blir man nødt til å være venn med de man har, forklarer Johnsen og kikker smilende mot arbeidsrommet.

Linja klarer å kombinere det sosiale og det faglige. Elevene skal ha det gøy. Johnsen forteller at de gleder seg til neste ukes smoothie dance competition.

– Elevene skal sykle på en dansematte som gir strøm til en smoothiemaskin. Den som klarer å produsere mest smoothie vinner. Om noen uker skal de bygge en robot til sumobryting-turnering, sier Holthe engasjert.

Ønsker å forbedre verden

Johnsen forteller ivrig om alle mulighetene man har med automatisering. Hun mener at mange går yrkesfag fordi de er opptatt av teknologisk utvikling.

– En av grunnene til at jeg går her er at jeg er veldig miljøbevisst. Jeg vil gjøre en forskjell, og her får jeg bidratt mer enn om jeg for eksempel skulle ha starta en facebook-gruppe eller skrevet noe på reddit, sier hun.

Norges forskningsråd og Innovasjon Norge har bidratt med millioner av kroner til ny miljøvennlig teknologi. I 2017 delte de blant annet ut hundre millioner kroner til prosjekter som fremmer bærekraftige løsninger.

Johnsen tenker seg om og fortsetter smilende. Hun mener at hun kan bidra til at industrien tyr til mer miljøvennlige løsninger, for eksempel i produksjonsfasen.

– Skal man forandre verden, må man få gjort noe selv. Det ikke er vanskeligere enn det, konstaterer hun.

– I Trondheim er det ikke sikkert vi får jobb. Vi må nok flytte på oss for å få noe fast. Det er ikke så mye industri her.

Slik er livet som lærling

I noen yrker er man så og si garantert arbeid etter videregående. Lærlingen Tom Erik Bekkavik (20) kan fortelle at alle i hans kull fikk seg lærlingplass i Trondheim, utenom én som flyttet til Åfjorden av eget ønske.

Selv har Bekkavik valgt å bruke pengene han har tjent som lærling på å kjøpe bil. Bekkavik tar med seg journalistene, i sin skinnende røde sportsbil, opp til utsikten ved Byåsen. Som lærling har man større økonomisk frihet når man skal prioritere fritid og hobby.

– Det blir Carlsberg i glassflaske på meg, sier en lattermild Bekkavik.

– Den lønna er veldig, veldig grei å ha. Realistisk sett kan jeg kjøpe leilighet om fire år, men akkurat nå har jeg mest bruk for bilen min.

Tjueåringen virker å ha taklet overgangen til jobblivet godt. Han står opp seks hver dag, hopper i bilen med arbeidsklærne på, og starter arbeidet sitt. Det å stå opp så tidlig er ifølge han selv lite problematisk.

– I starten var det en tung overgang, med tanke på at man ikke er vant til å gjøre så veldig mye. Heldigvis gjorde bakgrunnen min fra svømming det hele mye lettere. Kroppen min vet at nå er det jobb. Så kommer jeg hjem og da tar jeg en liten blund, og gjør hva jeg vil.

Sikker på å få jobb

Bekkavik ser for seg å fortsette å jobbe med elektronikk om ti år. Dagdriver blir han nok ikke med det første. Trondheim går gjennom en stor utvikling nå og det bygges rundt omkring i byen. Ifølge ham selv er han med på å muliggjøre det nye energisamfunnet.

Selv om han trives som elektriker kommer han til å videreutdanne seg. Han erkjenner at man på et punkt ikke kommer til å utvikle seg hvis man bare er i praksis. Bekkavik ønsker å utvikle ferdighetene sine mer for å gjøre nye arbeidsoppgaver. Å kombinere praksis og teori tror han er en styrke på arbeidsmarkedet i Trondheim.

– Jeg er veldig sikker på å få jobb her i

Trondheim. Jeg tror ikke at jeg hadde vært like trygg om jeg hadde studert, for studentene spisser seg veldig inn på forskjellige felt sånn at mye lukes bort. I kontrast er elektrikerfaget et veldig bredt felt med mye potensial for enkel videreutdanning.

Å begynne å studere blir nok heller ingen utfordring for Bekkavik. Jobben har lært ham punktlighet og han mener at hver dag blir en slags «daily grind», noe han også trives med.

– Det er lite sosiale grenser i håndverker-miljøet, men det viser bare at vi er en stor kompisgjeng. Det er vanskelig å ikke bli inkludert på en sånn arbeidsplass. All tullingen gjør hverdagen lettere, og du gleder deg til å komme på jobb.

Lite med fordommer

Bekkavik vokste opp i en studentby. Sosialt sett merker han lite til at han har valgt en litt annen vei. Den unge mannen forteller om en familie frelst av elektrikerfaget, samt venner som liker tanken på at de har en handy kar i gjengen. Han kommer kun på et tilfelle hvor han har kjent seg litt annerledes.

– Den gangen jeg vimsa meg inn på en studentfest var jeg ikke så veldig populær, akkurat. Det var litt arroganse inne i bildet. Men kompisene mine snakker sjeldent om studentene.

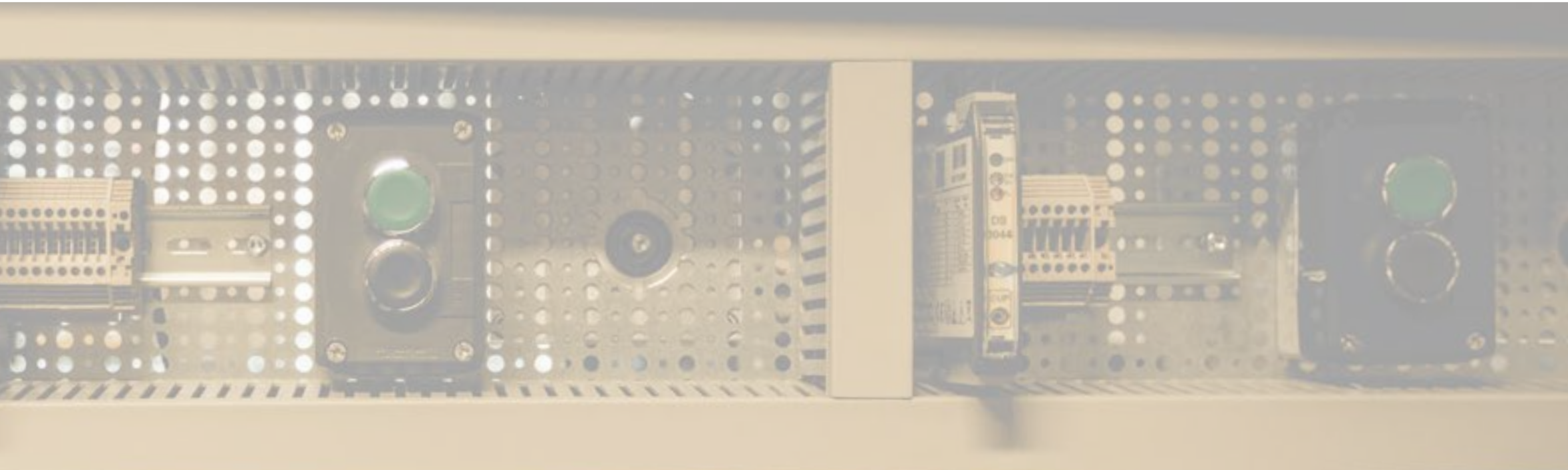
Kun én av kompisene til Bekkavik synes det er rart å låne store summer uten garantert jobb.

– Det handler i bunn og grunn om respekt. Alle bør gjør det de har lyst til, prøve nye ting og nye veier.

Erna på farta svarer

På vei fra møtet med elevene på Strinda vgs, treffer vi på statsminister Erna Solberg. Regjeringen har satset millioner på yrkesfag de siste årene og ønsker å legge til rette for at stadig flere går en trygg framtid i møte.

– Jeg synes det er en god utvikling at flere velger yrkesfag. Vi har satset på det, og det skal vi fortsette med, kan statsministeren fortelle på vei mot Tyholtårnet.

Eksempler på denne satsingen er for eksempel det økte lærlingtilskuddet, som har til hensikt å gjøre det finansielt lettere for bedrifter å ta inn lærlinger.

En framtid i Trondheim

Framtidens jobbmarked kan være kilde til bekymring for mange studenter. Det lånes hundretusener, retninger prioriteres, men få vet hvor tiden på NTNU faktisk vil bringe dem. I kontrast skildrer Tom Erik Bekkavik Trondheim som et flott sted å bli værende for å jobbe – Byen er i utvikling og det er mye som skjer over alt, på veier, bygninger og over alt egentlig. Trondheim trenger håndverkere.

Ingen er fri for framtidens usikkerhet, men det er slående hvor mye trygghet det oser av intervjuobjektene våre. Vegard Iversen og Matilde Johnsen er begge innstilt på å flytte for å jobbe i industrien. Vestlandet har mer å by på i den forstand. Denne realiteten ser ikke ut til å prege førstnevnte:

– Jobb ender vi nok opp med hele gjengen, gitt. Det er flinke folk her, sier Iversen rolig. **UD**

FOTO: Philip Tinius Hansen Crome (privat)

DET MÅ VI HA MER AV: Statsministeren er godt fornøyd med utviklingen i vgs.

Moholt is too damn loud now

Life has become unbearable with the added noise of the student cellars.

ILLUSTRASJON: Astrid Böhler

KOMMENTAR

CATHRINE SÆTHER
Journalist

Living the Moholt life means you do not get one moment of peace. Every minute of every day the noise is endless. I've been asked if Moholt, especially after the reopening of the student cellars, or «Kjellerne» in Norwegian, is loud and difficult to live in. The answer is yes. Yes, it is.

You wake up to annoying chirping birds that have clearly never had any sort of musical education. The ringing and vibration of an alarm in the room above. The persistent Trondheim weather beating against the windows. Wind or rain or snow or hail, often in combination.

There is road- and construction work providing a constant hum of drills and excavators. You're living at Moholt.

As you have your breakfast, the beating of trainers against pavement, splashing in puddles and mud, resonate from all around you. People like to be fit at Moholt, and they'll not let you forget it. In all the neon colours of the rainbow they run about the place.

The outdoor exercise park is always being used by at least one person. I have yet to see it

completely abandoned, never mind the time of day (or night). Grunting as they do their pull-ups with their mates cheering them on, the neon people make sure I never get a quiet moment.

I like to stare angrily at them from my window, trying to banish them by sheer force of will. However, they must misinterpret my gaze because they keep coming back, often without a shirt. And why do they insist on wearing tights under shorts? Why not one or the other?

And there goes another guy in his army hoodie. Yes, we know, you did your compulsory military service and you need to show us. But could you perhaps at least refrain from stomping about in your army boots, joining the chorus of trainers and the click-clack of heels. Why can't everyone just do it the natural, quiet way? You know, barefoot.

As the working day comes to an end, the place is packed with kids. These minuscule people throw themselves from monkey bars and chase pokémons. With nauseatingly bright faces, rosy cheeks and huge grins everywhere, they crawl about the place like ants.

I thought that the neon clad people were the worst, but looking at these tiny beings I am unsure. A group of them are dabbing. And look, another is doing the floss dance! Need I say more?

Kids aren't the only ones treating the place

like a playground. A nearby climbing wall is popular among students, both the neon type and the regular. Perhaps they hope that once they reach the top they might glimpse their hopeless future beyond the crushing reality of their loud, student life?

Because trust me, no matter what they are doing, students are always loud. Above me I hear someone hammering. Knowing students, it must be an Ikea table, most likely the one named Lack. Through the walls I hear them laughing, talking, drinking, gaming, watching Netflix, cooking, singing, having sex, doing laundry, yoga, dropping a needle, you name it.

Listen now. The student cellars must have opened. I can hear the music playing loudly outside. These damn cellars, attracting drunks, disturbing my peace.

Wait, it's actually some neon idiot who brought a loudspeaker for his late night session, not music from the student cellars.

Oh, well, the point stands. It's noisy. Every sound imaginable can be heard here. If you'd like to experience the true environment of students, with their ceaseless mating calls, primitive displays of physical aptitude and energetic social interactions, look no further than Moholt Zoo.

Alltid på banen, sjeldent på scenen

I april ble Nicholas Christiansen valgt til ny styreleder i Sit. I stedet for å kritisere studentpolitikken, valgte han å delta.

TEKST: Ane Vårin Flå | FOTO: Hilde Hefte Haug

Det er usedvanlig fint vær på Gløshaugen når jeg møter Sits nye styreleder. Han dukker opp på trappa utenfor gamle kjemi og foreslår en kaffe. Vi går opp i andre etasje til Sits hovedkvarter, som ligger litt anonymt i hjertet av campus. Vi er begge litt spente når vi går ut igjen for å sette oss.

- Jeg er ikke så glad i offentlig oppmerksomhet, innrømmer Nicholas Christiansen.

Han legger til at han kan være ganske beskjeden, men at han også gjør det han vil. Med en rekke tidligere verv, blant annet som PR- og presseansvarlig på Samfundet og som boligansvarlig i Velferdstinget, er det tydelig at han er engasjert.

- Det begynte med stengingen av linjeforeningskjellerne. Studentkultur er viktig for meg, og jeg var uenig i avgjørelsene som ble tatt. Styret på Studenteramfundet var også uenig i politikken som ble ført, mens jeg opplevde det som at Velferdstinget avfeide kritikken. Jeg ville heller være med å ta avgjørelser enn å sitte på sidelinjen og kritisere.

Tilbake til studentene
Han forteller at stillingen som styreleder i Sit er spennende og givende, fordi han kan bidra til å ta vare på studentene. Han vektlegger at halvparten

NICHOLAS CHRISTIANSEN

- Alder:**
27 år.
- Fra:**
Sandefjord.
- Utdanning:**
Sivilingeniør i fysikk og matematikk, spesialisering i biofysikk og medisinsk teknologi.
- Friår:**
Folkehøgskole og gardemusikken.
- Favorittmusikk:**
Jazz, hardbop (40-50-talls jazz).
- Favorittfilm:**
La La Land.
- Favorittmat:**
Har ikke. Det er mye nytt man skal prøve!

av styret er valgt av studenter, og at ved like mange stemmer har studentene flertall i styret.

- Det er mange som ikke vet hvordan Sit fungerer. Ikke bare studenter, men også ansatte ved institusjoner tilknyttet Sit. Sit består av mange unge, engasjerte mennesker. Et viktig prinsipp er at alt overskuddet går tilbake til studentene. På den måten har studentene i dag valgt å bidra til gode tilbud i framtiden, slik også tidligere studenter har bidratt til dagens velferdstilbud. Personlig ser jeg på studenttilværelsen som et økosystem, uten noe vann som renner ut. I dette tilfellet ville en privat aktør ha representert sugerøret som suger vannet ut, påpeker Christiansen engasjert.
- I styret sitter alle med et like stort ansvar. De er avhengige av at administrerende direktør rapporterer inn, slik at styret kan finne nye strategier og sørge for forsvarlig drift på sikt. Jeg liker å tenke strategisk og langsiktig, i tillegg er vervet en spennende erfaring. Det er en ære å få bygge videre på tidligere arbeid, spesielt fordi Sit drives av andre verdier enn fortjeneste.

Å skape sine egne muligheter
Når det gjelder framtiden er Nicholas Christiansen realist. Han kikker tankefullt opp på himmelen. ►

“

Jeg ser først og fremst på meg selv som student og ikke som styreleder i Sit – selv om jeg er ferdig med masteren.

”

– «Drømmer og håp er bare en oppskrift på å mislykkes,» har jeg hørt. Jeg vil heller gripe de sjansene jeg får og skape mine egne muligheter, enn å legge opp til skjulte forventninger. For tiden er jeg her og nå, så får jeg se hva som skjer i framtiden, sier han.

Selv om han akkurat har levert masteroppgaven i fysikk og matematikk, er ikke Christiansen på umiddelbar utkikk etter jobb. Han mener man bør gå sin egen vei, så lenge det ikke går på bekostning av andre.

– Akkurat nå søker jeg litt rundt for å få erfaring, men jeg ser ingen grunn til å forhaste meg. Å gå inn i et konkurransedrevet marked er nok ikke noe for meg.

Han trekker fram NTNUs slagord, «kunnskap for en bedre verden.»

– Jeg er veldig for de ideelle virksomhetene, der man kan forske for forskningens og utviklingens skyld, uten et fokus på profittmaksimering.

Først og fremst student

– Jeg har null kontroll på tid. Det er et problem, sier Christiansen.

Han forteller at livet som engasjert kan være hardt. Med vervet som styreleder, jobb som studentassistent og artikkelskriving i tillegg til noen fag på siden, kan stressnivået bli svært høyt.

– Jeg er veldig glad i trening fordi det får meg til å stresse mindre. Når jeg løper eller buldrer, kommer jeg inn i en slags frisone. Ellers har jeg fått høre at jeg har en slags stoisk ro. På sett og vis er det nok denne egenskapen som gjør at jeg klarer å takle stresset, og at jeg til og med kan se avslappet ut, sier han med et smil.

Han endrer sittestilling og blir stille, før han forteller at han ofte unngår å nevne styrevervet når han møter nye mennesker. Selv om det er viktig å få et inntrykk av studentene, vil han respektere

fritiden og oppleve å være en vanlig person.

– Jeg ser først og fremst på meg selv som student og ikke som styreleder i Sit – selv om jeg er ferdig med masteren. Det er spennende med ansvar, men det er forskjell på vervene. Som styreleder er det så mye å gjøre at jeg ofte må si nei til det sosiale med venner, noe som føles tøft, medgir han.

Fan av jazz

Det er lørdag, og i bakgrunnen har vi lenge hørt opptaksprøvene til noen av linjeforeningene. Av og til kan vi også lukte dem, i det førsteårsstudentene får helt en ubestemmelig illeluktende væske over hodet.

Nicholas Christiansen smiler mens han mimrer tilbake.

– Det beste med studietida har kanskje vært revyen, eller å være med å starte opp bandet i linjeforeningen vår, Nabla. Det å møte så mange nye mennesker og få så mange nye venner har vært viktig for meg. Det er litt klisjé, men det er alltid noe nytt å oppleve.

Han forteller at han spiller saxofon, og er en stor fan av jazz.

– Jeg har vært på en del gode konserter. Spesielt husker jeg duo-konserten av Ola Kvernberg og Joshua Redman med fiolin og sax, det er noe av det kuleste jeg har hørt. Selv har jeg spilt i storband og i linjeforenings-bandet vårt. Dessuten er en del av barndomsvennene mine i Sandefjord musikere, så det hender vi spiller konserter sammen.

Viktig å se hverandre

Om studenters psykiske helse sier styrelederen at han tror det er veldig viktig å bry seg om hverandre.

– Personlig mener jeg man har et ansvar for å komme seg ut på sosiale arrangementer, men at man også har et ansvar for å invitere. Jeg likte

det rektor Gunnar Bovim sa i immatrikulerings-talen: «Vær mer enn en medstudent, vær et medmenneske.» Ensomhet er jo ikke et nytt problem, selv om det har vært en økning, og det er tydelig at det er et helhetlig arbeid som må til.

– Samtidig kan den økte åpenheten bli en selvpoppfyllende profeti: Jo mer man tenker over hvordan man har det, jo mer oppdager man at man ikke har det så bra. Men det er alvorlige tall som er viktige å ta tak i, og det handler om å styrke selvfølelsen allerede fra barnehagealder. Til slutt synes jeg det bør settes fokus på å gi litt mer faen. Spesielt med tanke på eksamen og eksamensangst. Godt nok er godt nok, sier Christiansen bestemt.

Han trekker fram at han har lest mye av Per Fugelli i det siste.

– Han var veldig opptatt av folkehelsen, hvordan man ser på seg selv alene og som en del av samfunnet. I studenttilværelsen er det mye nytt. Spesielt hvis man kommer rett fra videregående og skal bo aleine for første gang i ny by. Det er veldig overveldende for mange, og da er det viktig å ta vare på hverandre.

Han siterer Fugelli: «Ikke vær et 1-tall på jorda, bry deg om flokken din.» **UD**

NYE BEKJENTSKAP: Norsk Start er en forening som arrangerer språkkaféer der flyktninger og studenter møtes ansikt til ansikt. Fra venstre: Emma, Markus, Aurora og Alexander.

Studenter åpner døren til norsk kultur

Foreningen Norsk Start integrerer flyktninger på egenhånd. 90 frivillige studenter åpner døren til den norske kulturen gjennom samtale.

TEKST: **Peter Fagnærnes** | FOTO: **Lea Roppen Kielland**

I en ellers travel hverdag kommer studenter til språkkafé og møter landets nye tilflyttere med smil. Initiativet finner sted hver uke og legger til rette for at flyktninger og studenter kan møtes for å snakke sammen på norsk. I døren hilser de på studentene som henholdsvis er leder og nestleder i foreningen, Ida Marlene Henriksen og Maria Skage El-Yousef. For to år siden begynte Henriksen og El-Yousef som frivillige samtalepartnere, og har siden da hatt et brennende engasjement for prosjektet. De vil skape en arena hvor mennesker fra forskjellige land kan møtes ansikt til ansikt, snakke om stort og smått, og gjøre Trondheim til en varmere by for alle.

På den første språkkaféen dette semesteret samler de spente og blide studentene seg rundt bordet i vente på samtalepartnere. Noen har forsynt seg med kaffe eller te. De blir servert frukt og kjeks og snakker åpent seg i mellom. En av dem, Sondre Neteland, sitter smilende og

forteller at han har bodd et år i Brasil. Han har kjent på kroppen hvordan det er å ikke snakke språket i det landet man lever i.

– Jeg synes det er fint å kunne hjelpe til med å oppklare språklige misforståelser. Og det er veldig sosialt, legger han til.

Unge deltagere

De tomme stolene foran studentene har begynt å fylles med deltagere. De fleste som kommer er mellom 18 og 24 år. Alle bærer med seg en fortid ganske ulik vår egen. Likevel lurar de på mye av det samme som oss. Spørsmål som ofte dukker opp er «hva skal jeg bli?», eller «hvor går grensa mellom det å være venner og kjærester?». Andre snakker om mat, klær eller politikk.

– Det er som å snakke med en venn. Mange av deltakerne kommer fra land med åpne kulturer hvor man ofte snakker om ting vi i Norge kanskje synes er tabu, sier El-Yousef.

Ved et av bordene sitter Ahmad Alnaser. Han kom til Trondheim som flyktning sommeren 2016 og fant raskt tilbudet til Norsk Start. Etter noen måneder snakket han språket godt nok til å studere bygg og miljø ved NTNU. Sammen med ham sitter to deltagere og en norsk student. Samtalen dem imellom er rolig og fylt med humor, mens de snakker om hvor vanskelig det kan være å komme i kontakt med den norske kulturen. Alnaser har gått fra å være deltager til å bli frivillig. Han sier at han er med for å hjelpe, og at han ønsker å kommunisere til de norskfødte frivillige hvordan det er å sitte på den andre siden av bordet.

En forening i vekst

Norsk Start ble opprettet i 2014. På den tiden var de 15 frivillige som så behovet for et arrangert møte mellom flyktning og nordmann. I dag er de 80 frivillige samtalepartnere, og har like mange

GJØR EN FORSKJELL: Ida Marlene Henriksen (til venstre) og Maria Skage El-Yousef er begge klare for å ønske nye og gamle deltagere velkommen.

“ – Det er som å snakke med en venn. Mange av deltakerene kommer fra land med åpne kulturer, hvor man ofte snakker om ting vi i Norge kanskje synes er tabu. ”

deltagere. Henriksen og El-Yousef er glade for at så mange ønsker å delta.

Tidligere år har det vært arrangert åpne språkkaféer på Samfundet og i år arrangeres dette 14. oktober. I høst skal Norsk Start arrangere søndagstur, jobbsøkingskurs og «ung i Norge», et tilbud til mindreårige flyktninger.

– Selv om det er mange som trenger språklig veiledning har vi valgt å kun invitere flyktninger som deltagere på språkmøtene, sier prosjektansvarlig Sutterud Warland.

Hun legger til at de har opptak av nye frivillige i starten av hvert semester.

Lykkerus ved nye møter

Noen av de frivillige viser deltakerne veien til forelesningssalene på NTNU. Mange av flyktningene som kommer til Norge har tidligere begynt på eller fullført en utdanning. Sammen med de frivillige får de hjelp til å lete etter

relevante forelesninger. Henriksen forteller om mennesker som har knyttet tettere bånd på denne måten. Hun tror det er en fordel at deltakerne får snakke med studenter.

Henriksen og El-Yousef synes det er utrolig givende å drive organisasjonen.

– Man blir så glad av å være med. Den lykkerusen vi føler når vi har snakket med deltakerne gjør det verdt å komme på språkmøtene. Vi får en boost av positiv energi.

Henriksen sier hun merker at hun gjør en forskjell. Når hun sitter på bussen møter hun støtt og stadig deltagere, sier hei og utveksler noen ord.

– Det er de små tingene vi gjør som bidrar til å gjøre byen varmere. **UD**

FLYKTNINGER I NORGE

- 7800 mennesker ble bosatt i Norge som flyktninger i 2017, sammenlignet med 15 200 i 2016. Nedgangen mellom årene var på 48,7 prosent
- Mye av årsaken til nedgangen er langt færre syriske flyktninger
- I alt bodde det 218 161 mennesker med flyktningbakgrunn i Norge per 1. januar 2018
- Det er først når en asylsøker får innvilget sin søknad og blir registrert bosatt i en kommune at vedkommende omfattes av denne statistikken.

Kilde: SSB

Mann fra Hadeland

Eldar Vågan i Vazelina trenger ingen introduksjon. Han forteller om det første møtet med Høggern, om ville Stortinget-stunt og om utfordringene ved å spille for tørrlagte skotter.

TEKST: Maria Bonnevie-Svendsen Furuheim og Emil Øversveen | FOTO: Jonas Halse Rygh

Fredag den 14. september spilte Vazelina Biloppøggers for en fullsatt Storsal. Høggern hadde både en og to lookalikes i salen, surfbrettene hadde blitt klippet ut og malt, swing ble swunget og Vazelina viste seg like populære nå som da de startet, om ikke mer. Tross et ungt publikum for det noe aldrende bandet, er ikke studenter nyployd mark for Vazelina.

– Vi i Vazelina må ha rekord i å spille for alt mulig slags publikum. Vi spiller for folk som ikke ser og hører, for femåringer og for kongelige. Den eneste gangen vi har fått problemer var da vi spilte for skotter. Det var på et julebord hvor de hadde hyra oss til å spille i en time, og de måtte vente til vi var ferdige før de kunne ta den første drinken. Men det gikk det og.

Møtet med Høggern

I 1979 startet det som skulle bli en av norsk musikkhistories mest mangfoldige bandkarrierer på en romjulsfest hos biloppøggeren Arnulf «Høggern» Paulsen. Han startet biloppøggeriet, som bandet er oppkalt etter, og er med sin sølvhvite manke og karakteristiske leopardpelskrage trolig Vazelinas mest ikoniske medlem. Vågan husker godt førsteinntrykket av den karismatiske trommeslageren.

– Høggern og jeg kommer fra samme nabolag, men han er elleve år eldre. Jeg husker ham som en tøffing. Han var den første på Toten med langt hår, noe han ble arrestert for av politiet i 1967, og han hadde racerbåt. Han hadde også en buss som han brukte til å trekke racerbilen sin med da han kjørte rallycross.

Vågan spilte på den tiden i rockebandet Baiaage, og da bandet trengte sjåfør stilte Høggern opp med bussen sin. Like etter var et av norsk musikk mest ikoniske partnerskap et faktum.

– En dag det var fest hjemme hos Høggern i romjula oppdaget jeg at han hadde et trommesett og en kassett med Robert Gordons *Rock Billy Boogie*, som var en av favorittene mine. Da gikk jeg hjem og hentet gitaren min. Vi spilte gjennom låtene på kassetten og etter hvert begynte jeg å finne på norsk tekst til sangene. Det var egentlig utgangspunktet for hele bandet.

Underveis i samtalen kommer Høggern selv på tråden. I karakteristisk stil gjengir han dåpen på sin egen ordknappe og underfundige måte.

– Vi hadde fest hjemme hos meg, hvor Eldar var med. Han henta gitaren sin, og så var vi i gang.

En del av den norske folkesjela

I 1980 kom debutalbumet *24 timers service* med blant annet låtene «Gi meg fri i kveld»,

«Fotsoppdænsen» og «Lån meg tenger», sistnevnte fritt etter «Love Me Tender» av Elvis Presley. Som titlene antyder kretser Vågans tekstlige univers rundt en innlandstilværelse preget av gamle biler, brokete dameforhold, hjemmebrent og gjeld. Den arketypiske Vazelina-figuren er en middelaldrende, enslig og litt tafatt mann, portrettert med like store mengder humor, varme og sårhet.

Ifølge Vågan opererte Vazelina helt fra begynnelsen av i grenselandet mellom spøk og alvor.

– Det begynte mest som et eksperiment, bare på tull egentlig. Så gikk det jo over all forventning, og da måtte vi jo nesten fortsette med det.

ELDAR VÅGAN

Aktuell med:
Frontfigur og gitarist i Vazelina
Biloppøggers

Har du noen anbefalinger til Trondheim-studentene?

Jeg var med på å legge grunnsteinen for Rockheim, musikkmuseet i byen. Det er en plass som er laget av artistene, ikke plateselskapene. Det er ganske moro.

Hvis du skulle bodd i et kollektiv med en norsk kjendis, hvem ville du valgt?

Det måtte være slik en sjefskokk. Kanskje Eyvind Hellstrøm. Da vil du få veldig god mat hele tiden.

Du tror ikke Hellstrøm kan være litt vanskelig å ha med å gjøre, da?
Litt må man jo ha å slite med.

Og over all forventning gikk det virkelig. På 80- og 90-tallet etablerte Vazelina Biloppøggers seg som et av Norges mest folkekjære band, med Grandiosa-reklamer, julekalender, tegneserier, en rekke revyer, juleoppsetninger og sommershow, i tillegg til en jevn strøm av plateutgivelser.

– Vi har gullplate på alle de tretten eller fjorten albumene vi har gitt ut. Den fikk vi overrakt av sjefspsykologen Berthold Grunfeldt,

på bakgrunn av effekten vår på humøret og psyken til den norske befolkningen.

Fra Mjøs-kultur til høykultur

Gjennom karrieren har Vazelina vært kjent for en rekke stunt, som for eksempel da Høggern gikk løs på stålgitteet i garderoben med motorsag under landsfinalen i rocke-NM i Trondheim. Da andreplata *Slitin i knea* skulle lanseres hugget bandet opp en bil like utenfor Stortinget.

– Vi hadde pressekonferanse på restauranten utenfor Grand Hotel på Karl Johan, og der høgde vi opp en Ford Cortina til molekylar i løpet av fem minutter. Vi hadde kjørt bilen på henger fra høggeriet inn til Oslo og preparert den slik at det bare var å sparke hardt og slå med okser på de rette plassene for å få bilen til å falle fra hverandre.

Ifølge Vågan fikk stuntet også politisk oppmerksomhet.

– Vi fikk et bilde av Viggo Sandvik (forhenværende Vazelina-vokalist, journ.anm) på taket på Cortinaen, mens Kåre Willoch stakk hodet ut fra vinduet i Stortingsbygningen. I ettertid kom han med en politisk farget replikk om at det måtte være lite å foreta seg for ungdommen nå om dagen.

De siste årene har Vazelina gradvis endret status fra et rølpete bygdeband til å bli anerkjent som en høyverdig del av den norske kulturhistorien. Renessansen har blant annet gitt utslag i en egen meme-side på Facebook, skryt i Morgenbladet og spillejobber på en rekke festivaler. Festivalrunden har gitt ny giv til bandet, som ellers har jobbet mye med teater de siste årene.

– Vi tok et businessmøte i fjor, oss karene i mellom, hvor vi bestemte oss for å gå over fra å spille teater til å spille festival. Det tok oss ti sekunder. Da slipper vi den belastningen det er å måtte bruke halve året på å øve inn nye ting og å gjøre oss aktuelle hele tida. Det gikk veldig bra. Vi trakk flest folk på alle festivalene vi spilte på, og da ble det en ny runde i år også.

Slik ble det også spillejobb på Studenter-samfundets ølfestival, hvor den Vazelina-inspirerte IPA-en «Totenpale» ble lansert med Vågan-tegnet etikett. Til tross for at ølfestival på Samfundet nok trekker en annen demografi enn trekkspillfestivalen i Skjåk, mener ikke den sedvanlige ordknappe Høggern at det er nødvendig å endre Vazelina-oppskriften av den grunn.

– Det er jo de samme låtene. **UD**

VI VIL SE DEG SMILE

Undersøkelse med
2 røntgen og enkel rens

450,-

Hos oss har alle studenter opp til
31 år 10 % på øvrig behandling

*Gjelder ikke Invisalign

*Studentbevis må medbringes

TLF: 73 99 19 99

Les mer på www.oris-trondheim.no

Er østersemulsjon en tarmsykdom?

To fingerbøl med vin og en medaljong med rått kjøtt gjør deg verken brisen eller mett.

TEKST: Stefan Kaliski | FOTO: Lisa Botterli Flostrand

Det er vinsmaking på vinbaren Spontan i Dronningens gate 26 i Midtbyen. Fire viner for 150 kroner, og denne onsdagen er det duket for mosel. Er ikke det en fruktbrus spør du? Nei, det er vin fra Tyskland. En selvfølge for en garvet anmelder.

Vinkelneren skjenker opp vin og forteller at denne vinen kommer fra et distrikt med skifer i bakken. Så kommer det en lengre utlegning om jordsmonn. Prosedyren med skjenkingen og monologene om drikkevarene gjentar seg for hver av de fire vinene. Med kommentarer som «Nei, og ja så» og «Sier du det» gir vår anmelder uttrykk for at han er på hjemmebane. Den unge vinkelneren skjønner at han har møtt en likemann og at de begge snakker vinen og ungdommens språk. «Kjipt» og «jævelig» er ord som går igjen når han øser ut sin utømmelige kunnskap og med sitt evigvarende engasjement. Det blir nesten litt for mye av det gode.

Femtiåringer ikledd skjorter fra Gant

Fra der anmelderen sitter på sin høye barkrakk, speider han utover gaten og den gemene hop som beveger seg der ute. De skal vel hjem for å proppe kjeften full av grandis mens de ser på TVNorge. Han sitter derimot her med byens kulturelle og intellektuelle elite. Blant folk over femti, med smak og kvalitetssans. Menn ikledd skjorter fra Gant og kvinner med hvite bukser. Han hever glasset med Clement Busch Riesling Trocken (10,5 volumprosent) galant mot en dame med hvit genser – et klesplagg med pels, som mest av alt ligner et teppe fra Home and Cottage.

Fingerbøl med vin

Vin nummer to blir brakt til bordet av vinkelneren, som skjenker i glasset og forteller om vinen. Rødskifer denne gangen. Vin nummer to, Clement Busch Vom Roten Schiefer, er tørr. Elleve volumprosent, men de to fingerbølene med vin er ikke nok for å få vår anmelder tilsjasket. Bedre blir det ikke av at vinen etterfølges av Von Hovel Scharzhofberger Kabinett (ni volumprosent) og Clemens Busch Marienburg Spätlese (7,5 volumprosent). Mens han inntar sin vin, leser han i en bok fra Pax forlag og noterer flittig. Folk ute på gaten betrakter ham vel som en ung og intellektuell herremann der han sitter.

Rått kjøtt med sopp

Han er sulten og bestiller en såkalt mellomrett fra menyen. Tartar med østersemulsjon. Matretten som mest av alt høres ut som en eller annen ubehagelig tarmsykdom blir raskt brakt til bordet. Den ligner mest av alt en haug baconterninger, stablet oppå hverandre slik at de danner en liten medaljong. Den knøttlille retten til 100 kroner forsvinner raskt fra anmelderens fat. Til tross for at han spiser rolig og kontrollert er tallerkenen tom i løpet av to minutter. Det smaker rått kjøtt med sopp. Lite krydder. Ingenting som er spennende eller ekstraordinært.

En tur på toalettet må også til. Her er det ikke vanlige tørkepapir eller lufttørker, men små håndklær som kastes i en skittentøyskurv etter bruk. Det er tydelig at de har latt seg inspirere av finere restauranter. Vår anmelder forlater vinbaren og rusler mot polet. Utsøkt vin, men små glass, lite mat og stive priser gjør at han i framtiden vil nyte sin vin hjemme alene. Uten femtiåringer i merkegensere.

Han er bare ikke så interessert i deg

Verden er full av gutter som vil ha deg. Ikke kast bort tiden din på alle andre.

TEKST: Maria Bonnevie-Svendsen Furuheim | ILLUSTRASJON: Tonje Eilin Hasle Thomassen og Trond Johan Stavås

Du har sikkert vært vitne til prosessen, eller vært en del av den selv: Heteroseksuelle jenter som sitter sammen i par eller grupper og diskuterer gutter. Atferd og meldinger blir plukket fra hverandre og analysert ned til minste detalj. Her er bevisrekke A, her er bevisrekke B. «Tror dere han er interessert i meg?»

Ifølge boken *He's Just Not That Into You* av Sex and the City-skribentene Greg Behrendt og Liz Tucillo er svaret enkelt: Nei. Hvis du må spørre, så er han ikke det. Bokens andre premiss er at menn er for feige til å si dette direkte til deg. Jo fortere du plukker opp signalene og løper i motsatt retning, desto bedre. Eksempler på slike signaler, ifølge Behrendt og Tucillo, er at dere bare ses når begge er fulle. At han ikke ønsker å forplikte seg, at han

ikke ringer når han sier han skal. At han oppfører seg dårlig mot vennene dine, at han er utro, eller at han rett og slett ikke har bedt deg med ut enda. Selv om sistnevnte ikke nødvendigvis stemmer helt for norske forhold, så er den virkelige, store kjærligheten der ute, sier de. Og når du møter *ham*, vil du ikke være i tvil om han liker deg eller ikke, fordi det vil være så åpenbart.

Et kollektivt selvbedrag

Mange av resonnementene i boken er mildt sagt diskutabile, men det hindrer ikke hovedbudskapet i å resonnere ubehagelig lenge i topplokket. Dette er nok også grunnen til at boken ble en enorm suksess da den ble sluppet i 2006, i tillegg til å legge grunnlaget for ikke bare én Sex and the City-episode, men også en hel spillefilm. Ideen har åpenbart noe for seg. Hvorfor er det så latterlig vanskelig å akseptere at det finnes mennesker som ikke finner oss attraktive? Er egoene våre rett og slett så oppblåste?

Jeg har selv hatt problemer med dette, noe flere av de mannlige leserne av denne avisa helt sikkert kan bekrefte. Selv om jeg ikke har noen problemer med å akseptere at jeg til tider har ekkelt høy selvtilitt, så tror jeg ikke det er der problemet ligger. Svaret ligger nok nærmere at vi alle lider av et slags kollektivt selvbedrag.

Å leve ulykkelig i alle sine dager

Å bli avvist i kjærligheten er som å bli avvist til en jobb eller en leilighet, bare verre. Den andre parten har møtt deg, evaluert karaktertrekkene dine og gitt deg stryk. Det blir litt som om drømmejobben din ringte tilbake for å avvise deg og i tillegg kalte deg stygg. Siden ingen ønsker å være kjip og stygg, og siden gutter vegrer seg for å si det til fjeset ditt, finner vi alle sammen på unnskyldninger for oss selv og hverandre i stedet. «Jeg er for opptatt til å ringe». «Jeg ønsker ikke et forhold akkurat nå». «Jeg er en russisk agent, og jo nærmere

du er meg, jo større er sjansen for at mine fiender vil finne og torturere deg».

På samme måte som at det ikke nytter å henge utenfor kontoret som avviste søknaden din, nytter det heller ikke å fortsette å sende meldinger til fyren som prøver å unngå deg. Som Behrendt skriver er det få store, romantiske filmer som er skrevet om forhold der begge bare møtes når de er fulle og vil pule, går inn i et forhold der de bare engster seg og kjefter på hverandre, og lever ulykkelige alle sine dager.

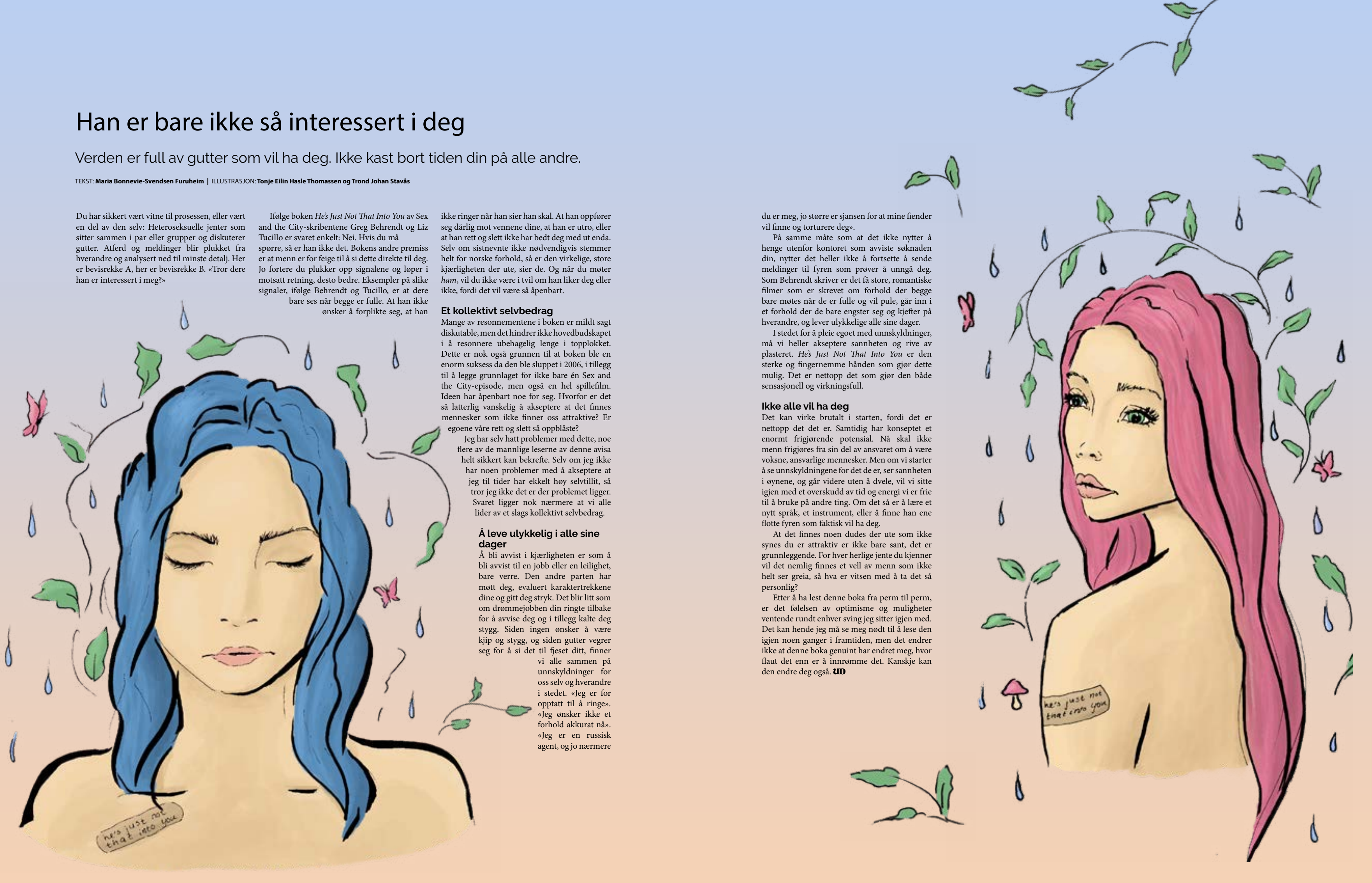
I stedet for å pleie egoet med unnskyldninger, må vi heller akseptere sannheten og rive av plasteret. *He's Just Not That Into You* er den sterke og fingernemme hånden som gjør dette mulig. Det er nettopp det som gjør den både sensasjonell og virkningsfull.

Ikke alle vil ha deg

Det kan virke brutalt i starten, fordi det er nettopp det det er. Samtidig har konseptet et enormt frigjørende potensial. Nå skal ikke menn frigjøres fra sin del av ansvaret om å være voksne, ansvarlige mennesker. Men om vi starter å se unnskyldningene for det de er, ser sannheten i øynene, og går videre uten å dvele, vil vi sitte igjen med et overskudd av tid og energi vi er frie til å bruke på andre ting. Om det så er å lære et nytt språk, et instrument, eller å finne han ene flotte fyren som faktisk vil ha deg.

At det finnes noen dudes der ute som ikke synes du er attraktiv er ikke bare sant, det er grunnleggende. For hver herlige jente du kjenner vil det nemlig finnes et vell av menn som ikke helt ser greia, så hva er vitsen med å ta det så personlig?

Etter å ha lest denne boka fra perm til perm, er det følelsen av optimisme og muligheter ventende rundt enhver sving jeg sitter igjen med. Det kan hende jeg må se meg nødt til å lese den igjen noen ganger i framtiden, men det endrer ikke at denne boka genuint har endret meg, hvor flaut det enn er å innrømme det. Kanskje kan den endre deg også. **UD**

Likhet, demokrati og arbeiderklassen

Mimir Kristjánsson har en fot i Rødt, en fot i Arbeiderpartiet og kommunismen som rettesnor.

TEKST: Birk Ramberg | FOTO: Lea Roppen Kielland

Etter en debatt med Jørn Rattsø på Litteraturhuset i Trondheim går vi sammen med Mimir Kristjánsson til en bar. Han er i godt humør. Favorittlaget, Viking, har vunnet kampen.

– Det er fint å få et ansikt på ondskapen, spøker han med hentydning til den markedsliberale økonomiske politikken Rattsø forbindes med.

Dropp ut av studiene

Vi kjøper øl og starter med å snakke om studier. Kristjánsson tips til studenter er entydig.

– Dropp ut av studiene! Få deg en jobb! Det er mye mer å lære i arbeidslivet enn på universitetet.

Han mener folk tillegger studietiden for mye av æren for den personlige utviklingen man opplever i 20-årene.

– Det handler mer om å flytte hjemmefra.

Det store arbeidende folk

I vår ga Mimir Kristjánsson ut boken *Hva*

ville Gerhardsen gjort? I boken beskriver han Gerhardsens politiske prosjekt fra etterkrigstiden og stiller spørsmålet «Burde vi lære noe av Gerhardsen i dag?». Dette settes i forbindelse med Arbeiderpartiets siste 40 år med synkende oppslutning og gradvise avideologisering.

Hva fikk deg til å skrive denne boken?

– At datteren min ble født på Gerhardsens bursdag (10. mai, journ.anm.) var veldig avgjørende for at jeg begynte med dette. Etter hvert begynte jo Ap å krakelere og kollapse mens jeg satt og leste Gerhardsen og tenkte faen... Og det rare var jo hvor lite jeg visste om den historien. Folk forholder seg ikke til det.

I Kristjánssons øyne er Gerhardsen-politikken en viktig del av oppskriften på at Norge er et vellykket land.

– Jeg er veldig glad i Ap. Jeg står på en måte mellom Rødt og Ap, med en fot i hver leir. Det er veldig viktig for meg hvordan sosialdemokratiet skal grenseis.

Han mener det finnes en stor gruppe som han kaller «det store arbeidende folk», som mangler et parti som representerer deres interesser. Ap må stille seg spørsmålene «hvem er man til for?» og «hva er interessene til de gruppene vi forsvarer?».

– Hva tjener vaskehjelperen, sykepleieren, den telefonsenter-ansatte og industriarbeideren?

Dystopien for Kristjánsson er at denne gruppen etter hvert skal velge sofaen fordi de ikke har noen å stemme på.

Ubehagelig innvandringsdebatt

Sentralt i boken står faktumet at sosialdemokratene i hele Europa sliter med oppslutningen.

Er det for enkelt å bare skylda på innvandring som utfordringen til sosialdemokratene i Europa, for eksempel i Sverige?

– Innvandring er selvfølgelig veldig viktig. For meg er det Ap gjør her veldig bra nå. Man skal regulere innvandringen demokratisk. Et

visst antall skal komme. At dette oppfattes av mange på venstresiden som rasistisk eller fremmedfiendtlig synes jeg er bisart.

Innvandringsdebatten er ubehagelig av to grunner ifølge Kristjánsson.

– På høyrefløyen finnes det en gruppe mennesker som faktisk er rasister, og på den andre siden er det noen som ser på ethvert forsøk på å diskutere innvandringspolitikk som å løpe høyrepopulistenes ærend. Det er latterlig! Det er selvfølgelig mye verre å være rasist enn å beskyldre andre for rasisme, men det er synd om vi aldri får diskutert politikken, bare moralen. Jeg har ingen sans for katastrofebeskrivelsene, men jeg synes det er påfallende at de fremste pådriverne for en liberal flyktningpolitikk veldig sjelden bor i områdene hvor flyktningene bosetter seg.

Han mener man på den andre siden har en slags «outsiderrefleks», som gjør det mulig å si ting som det er.

– Når Trump sier: «Make America great again», er det beste politiske slagordet jeg har hørt. Det er genialt!

I Gerhardsens Arbeiderparti var det arbeidernes interesser som var på toppen og la grunnlaget for politikken. Dette har sosialdemokratene noe å lære av i dag sier Mimir.

På mange måter er de på riktig vei, men det går sakte å endre en partikultur. Ifølge Kristjánsson kommer vi til utopien ved å gjenta Gerhardsens oppskrift fra etterkrigstiden.

– Jeg er kommunist, men jeg ser ikke på det som at sånn og sånn skal samfunnet være. For meg er det et sett med idealer som man skal jobbe mot og handle etter.

– Det høyrepopulistene har gjort veldig bra er jo at de har en helt riktig problembeskrivelse. Mange folk i Europa får jo ikke ta del i

velstandsøkningen. Livene deres blir føkka. Det var bedre i går enn det er i dag. Og spør man folk i Europa sier de at de er redde for at deres barn får det verre enn dem selv. Det er realiteten, men sosialdemokratene påstår at dette ikke stemmer.

I den amerikanske valgkampen uttalte Hillary Clinton, «America never stopped being great».

– Det tyder på en elendig, *elendig* forståelse av situasjonen, og det kommer av at partiene er overtatt av byråkrati- og utdanningseliter og i noen tilfeller også økonomiske eliter, som lever slik at problemene ikke angår dem. Man blir en forsvarer for en lang konsensusbevegelse mot høye som man selv har tatt del i.

Han mener man på den andre siden har en slags «outsiderrefleks», som gjør det mulig å si ting som det er.

– Når Trump sier: «Make America great again», er det beste politiske slagordet jeg har hørt. Det er genialt!

I Gerhardsens Arbeiderparti var det arbeidernes interesser som var på toppen og la grunnlaget for politikken. Dette har sosialdemokratene noe å lære av i dag sier Mimir. På mange måter er de på riktig vei, men det går sakte å endre en partikultur. Ifølge Kristjánsson kommer vi til utopien ved å gjenta Gerhardsens oppskrift fra etterkrigstiden.

– Jeg er kommunist, men jeg ser ikke på det som at sånn og sånn skal samfunnet være. For meg er det et sett med idealer som man skal jobbe mot og handle etter.

Hvis politikken vokser i takt med økonomien mener Kristjánsson at vi er i stand til å få det bra, også i framtiden.

Det høres ut som om du har klokkertro på demokratiet.

– Jeg tror at folk alltid har rett i lengden. Ikke fra dag til dag, men fra måned til måned så tror jeg at det er det beste.

Nytt prosjekt

Mimir Kristjánsson planlegger nå en biografi om Rosa Luxemburg, en polsk-tysk revolusjonær som ble skutt i 1919.

– Det at hun døde la til rette for både Stalin og Hitler på hver sin kant. Forhåpentligvis skal boka hete *Rosa Luxemburg og mordet på et århundre*. Vi får se.

Har du et overordnet prosjekt?

– Jeg har tre ting som henger sammen i prosjektet mitt. Det er å kose meg mest mulig i livet, ta vare på konen og datteren min, og alltid å kjempe for arbeiderklassen.

Kristjánsson sier også at han frykter døden nå etter at han har fått barn.

På vei ut spør jeg om hvilke forbilder han har. Svaret er enkelt.

– Einar Gerhardsen og Rosa Luxemburg. **UD**

Ny scene vil øke synligheten

Olavskvartalet går mot en ren kulturell profil. Med ny scene i foajéen blir studentene ved utøvende klassisk musikk synligere.

TEKST: Tomine Barstad Solvang | FOTO: Marthe Stoksvik

I hjertet av Trondheim sentrum ligger Olavskvartalet, som kanskje er mest kjent for Olavshallen. Der holder Trondheim Symfoniorkester konserter, og kjente musikere som Susanne Sundfør har opptrådt. Her holder også Institutt for utøvende musikk til.

Forventningsfulle til scenen

I foajéen har det kommet en ny scene som er lett å få øye på i det en entrer bygningen. Scenen virker ikke tilfeldig plassert. Den ligger synlig i det store åpne rommet, foran en kafé, med ganger på hver side. Scenen er lyst opp med lilla spotter, med et flygel som lyset rettes mot. Det ser ut som om scenen er klar for at noen skal innta den. Det er også tilfellet. Hver fredag framover skal det holdes huskonserter med studentene på utøvende musikk.

– Den nye foajéscenen gir oss en arena å spille på som gjør oss mer synlige. Fram til nå har vi hatt kammersalen og orgelsalen, og det er litt sånn at du må kjenne til scenene for å vite at det skjer noe der, sier Emilie Nicoline Nilsdatter Almaas.

Hun går tredje året på utøvende klassisk sang og synes den nye scenen er et godt tilskudd for å gjøre instituttet mer synlig utad, og kanskje spesielt de som går klassisk. Almaas opplever at folk ikke vet om konservatoriet, og tror scenen kan gi studentene en mulighet til å nå ut til folk.

Får vist seg fram

Det er delte meninger om Orgelsalen og Kammersalen, spesielt angående lyd kvaliteten. Student ved utøvende klassisk piano, Håvard Aasmoe, er usikker på om den nye scenen gir god nok lyd. Han mener at en scene i foajéen egentlig ikke er ideelt.

– Siden det ikke er vegger her forsvinner klangen. Det blir nesten som en utescene. Når man designer konserthus, som Operahuset i Oslo, tar det lang tid å designe veggene og finne ut av hvordan lyden blir best mulig. Og her er det ikke designet for å være en scene for klassisk musikk. Den er kanskje bedre egnet til rytmisk musikk, som er mikket opp, sier han.

Det virker krevende å finne det perfekte lokalet som gir best mulig lyd. Aasmoe har også erfart at studentene måtte flytte seg til Trondheim

Bibliotek sin konsertsal under en øving, fordi det lekker for mye lyd fra Olavshallen ned til Kammersalen.

– Vi kunne ikke spille i Kammersalen i fjor, fordi det var så mye støy. Åge Aleksandersen hadde konsert, så vi måtte flytte over til biblioteket i byen.

Ingeborg Haugvik Francke går fjerde året på utøvende klassisk sang. Hun ser fram til å ta i bruk foajéscenen, og har store forventninger. Hun mener synligheten til instituttet vil øke ved hjelp av scenen, spesielt ved å knytte kontakter med Trondheim Symfoniorkester og andre interesserte. Det vil være med på å nå ut til publikum på en mer progressiv måte.

– At scenen er plassert der vil være bra fordi vi kan vise oss fram på vårt eget territorium. Det vil være supert, siden Trondheim Symfoniorkester har konserter her hver uke, noe som trekker mye publikum. I tillegg er scenen plassert slik at det er flere folk som står og venter i rommet før de skal inn i salen på konsert. Med det får de også varmet opp med konserter der studenter på instituttet får vist seg fram, slik at folk får se hva vi holder på med.

Populært med Operapub

Noe helt særegent og spesielt som studentene på instituttet har videreført, er Operapub. Den første onsdagen i måneden er det duket for lettbeint opera på Krambua, en pub som ligger i bygget ved siden av Olavskvartalet. Dette er så populært at de som kommer sist må stå under konsertene. Francke har overtatt stafettpinnen

fra tidligere engasjerte studenter for å arrangere videre Operapub.

– Det har vært et opplegg i mange år, helt siden noen av de virkelig store sangerne vi kjenner til i Norge i dag gikk her. Siden den gang har det bare fortsatt, og jeg er lederen for andre året på rad, forteller hun.

Ifølge Francke er det alltid stappfullt på Krambua den første onsdagen i måneden, med mange stamgjester i alle aldre.

– Nå kommer det studenter også, som må stå fordi bordene er reservert flere uker i forveien.

Operapub har også blitt arrangert på Samfundet, med stor entusiasme. Det arrangeres omtrent én gang i semesteret på Klubben.

– Det høres kanskje merkelig ut hvis man ikke har noe forhold til det. Men så har vi opplevd at de som tar turen synes det er kjempeartig, fordi det er noe helt annerledes å bringe sånn type musikk ut til folk på en avslappet måte. Med øl og god stemning er det et veldig morsomt konsept, sier Francke.

Bort fra trist kjøpesenter

Det er mye som skjer for studentene som går utøvende musikk, med huskonserter og operapub. Det er utskiftninger av butikker og utsmykninger som skal gi økt fokus på kulturtilbudene som finnes der. Studentene er begeistret over dette, og synes det er passelig med en ren kulturarena hvor de kan få utfolde seg fritt. Fri fra klesbutikker og gamle salgsplakater som tar bort fokuset fra det kvartalet egentlig handler om – et kreativt og skapende sted for musikere,

filminteresserte, og forskjellige pop-up shops.

– Det så annerledes ut her da jeg startet. Det begynte som et kjøpesenter, men i fjor eller året før begynte de å bytte ut litt plakater, og logoen til Olavshallen er mer synlig, sier Aasmoe.

Aasmoe sier at det tidligere var tacky reklameplakater fra 90-tallet, og at flere tilfeller viser at Olavskvartalet peiler seg inn mot en kulturell profil.

– Du har blant annet platesjappe som kom nå, og Cinemateket har kommet i løpet av årene jeg har gått her. Også er det flere rom som er dedikert til pop-up stands og sånn. For eksempel var det en feministisk pop-up stand her en uke, der de ville framheve noe politisk, sier han.

Det er altså dette klesbutikkene og frisørene har forsvunnet til fordel for. Aasmoe mener det er bedre med flere kulturtilbud enn et kjøpesenter som ligner en trist versjon av Byhaven. Nilsdatter Almaas synes det har føltes som å ha vært i limbo i flere år på Olavskvartalet. Det at bygget har bestått av klesbutikker, kulturskole og Trondheim Symfoniorkester samtidig har vært snodig, og hun synes satsing på ren kulturarena er bra.

– Nå føler jeg at vi får en helhet. Kanskje det blir mer åpent for samarbeid på tvers av det som skjer i bygget. **UD**

Emilie Nicoline Nilsdatter Almaas vil gjerne at Instituttet skal bli mer synlig utad, og opplever at folk ikke vet hva et konservatorium er.

Håvard Aasmoe synes Olavskvartalets satsing mot flere kulturtilbud er positivt.

Radio Revolts kulturhøst

Våre radiojournalister spår høstens høydepunkter.

TEKST: Filmofil, Nerdeprat, Nesten Helg og Bokbaren

NESTEN HELG

Vi i Nesten Helg gleder oss til så utrolig mye denne høsten, og har funnet fram fire høydepunkter.

Spesielt gleder vi oss til mange av arrangementene som skal holdes i Storsalen. Der skal det blant annet være livesending av *Konspirasjonspodden* 5. oktober. Etter å ha hatt livesendinger i Klubben tidligere er de klare for å innta den største scenen på Samfundet, noe som ikke kan bli noe annet enn fantastisk. Cezinando skal også ha konsert i Storsalen 27. oktober. Etter konserten hans under UKA sist høst er det ingen tvil om at dette er noe å glede seg til.

Innenfor kulturscenen kan vi også anbefale det tradisjonsrike stykket Nøtteknekkeren, som spilles på Trøndelag Teater fra 6. november. Er du usikker på hvordan du skal komme i julestemning med eksamensstress rundt deg kan vi anbefale dette. Sondre Festad og Lars Saabye Christensen skal også ha et arrangement på Litteraturhuset 30. september. Til dette har Saabye skrevet lyrikk, som akkompagneres av Festads munnspill og andre dyktige musikere.

Nesten Helg er Radio Revolts eget helgemagasin. Du kan høre oss live hver fredag fra kl. 16-18 på radiorevolt.no og på DAB+. Du kan også høre oss på din podcast-app, inkludert Spotify.

FOTO: GT Mergaard

BOKBAREN

Som alltid er det mye som kravler og går innen den norske litterære sfæren. Det er mye som gis ut og det er nok vanskelig å få en oversikt over hvilke bøker man har mest forventninger til. Derfor har vi i Bokbaren bestemt oss for å sette opp en liten oversikt over hva vi gleder oss aller mest til denne høsten, både innenfor hva vi skal ta for oss på radioen, samt bøker og utdelinger som hyller Norges nye litterære stjerneskudd.

I første omgang denne høsten tar vi for oss Olav Duun, forfatteren de fleste nok har et labert forhold til fra enten ungdomsskolen eller vgs. Til tross Duuns tunge språk og bondedrama, er vi i Bokbaren nysgjerrige på hva som har gjort denne (opptil flere ganger) Nobelpris-nominerte forfatteren til å havne i de flestes periferi.

For første gang skal Nobelprisen i litteratur ikke gis ut, men vi i Bokbaren depper ikke og holder hodet høyt når vi kan. Dermed faller fokuset på Nordisk Råds Litteraturpris istedenfor. Blant de nominerte finner vi blant andre Carl Frode Tiller, også kalt for den nye Olav Duun. Kommer Bokbaren til å falle ned i eksistensiell pine og fordervelse? Det finnes bare en måte å finne ut av det på.

Dette blir en høst full av eksistensielt alvor, mørke undertoner og falne løv. God stemning, med andre ord.

Bokbaren er Radio Revolts eget Litteraturmagasin. Du kan høre oss live hver onsdag fra 19-20 på radiorevolt.no og på DAB+. Du kan også høre oss i din podcast-app, inkludert Spotify.

FILMOFIL

Da vi i Filmofil fikk i oppgave å komme opp med noe vi gledet oss til denne filmhøsten, var vi først svært usikre på hva vi skulle gå for. Filmhøsten sett under ett er ikke den mest spennende vi har hatt de siste årene, og det er langt mellom filmene som vekker den virkelige store interessen. De store blockbusterne er mer eller mindre ferdig for sesongen, og de små festivalfilmene kommer først til våren. Det er derimot noen filmer som virker lovende.

I skrivende stund går for eksempel både *De Utrolige 2* og *Blackkkklansman* på Trondheim kino, og begge er varmt anbefalt. Cinemateket i Trondheim viser også mange interessante filmer på sitt høstprogram, men av kommende ordinære kinofilmer er det nok *First Man* vi gleder oss mest til.

Filmen er et historisk drama om Neil Armstrong, spilt av Ryan Gosling, og hvordan han ble det første

menneket som gikk på månen. Dette er en interessant historie i seg selv, men det er det kreative teamet bak filmen som virkelig vekket vår interesse.

Filmen er regissert av Damien Chazelle, regissøren bak *La La Land* og *Whiplash*, og han har fått med seg mange av sine samarbeidspartnere fra de prosjektene også på denne filmen. Begge hans forrige filmer ble godt likt av Filmofilredaksjonen, så vi er spente på å se hva han kan gjøre med noe annet enn en musikkfilm. De første anmeldelsene ser også lovende ut, så det er bare å slenge seg på kino idet den kommer ut 12. oktober.

Filmofil er Radio Revolts eget filmmagasin. Du kan høre oss live hver torsdag fra 20-22 på radiorevolt.no og på DAB+. Du kan også høre oss i din podcast-app, inkludert Spotify.

FOTO: WARNER BROS

NERDEPRAT

Ikke alle høydepunkter må være trippel A-titler. Derfor har vi i Nerdeprat besluttet å spå et litt ukonvensjonelt spill som vi tror kan bli det neste *Journey*. Samtidig tror vi også at dette spillet kan fungere som en inngangsportal for de mindre spill-kyndige som ser etter en vei inn i spillverdenen.

Som de fleste vet handler ikke spill bare om timevis av skyting, poengsamling og benking foran pc-en. Tvert imot er spill et ypperlig medium for å formidle innholdsrike narrativ uten noe annet formål enn å fortelle en vakker historie i og for seg selv. Eventyrspillet *Gris* er nok et eksempel på et slikt spill, hvor du heller ikke skal kunne «dø» eller «ta skade» i spillet, ifølge utviklerne.

Gris produseres av det ferske selskapet Nomada Studio og handler om den unge jenta Gris sin reise gjennom sin egen indre verden som skal reflektere

en vond påkjennelse hun har erfart. Ved hjelp av hennes magiske kjole vil hun gradvis tilegne seg nye ferdigheter som vil hjelpe henne å utforske denne verdenen på ulike måter. Opplevelsen vil forsterkes av spillets kunstpregede animasjon, et virkemiddel som utviklerne legger mye kjærlighet i.

Spillet er annonsert til Nintendo Switch og pc i desember 2018.

Synes du *Gris* virker spennende, men at det er lenge å vente til desember? Frykt ikke. Nerdeprat holder deg med selskap mens du venter med alt innen spill og nerdekultur.

Nerdeprat er Radio Revolts eget spillmagasin. Du kan høre oss live hver torsdag fra kl. 17-19 på radiorevolt.no og på DAB+. Du kan også høre oss på din podcast-app, inkludert Spotify.

FOTO: Nomada studio

Sparer griskt på spenningen

Trøndelag Teater har det først travelt på slutten av Olav Duuns *Medmenneske*.

TEKST: Inga Stenoien | FOTO: Erik Berg

I *Medmenneske* prøver Trøndelag Teater seg på modernisert hardnakka realitet, men lykkes de i balansegangen mellom framdrift og fremmedgjøring? Med utgangspunkt i Olav Duuns roman fra 1929 blir moralske idealer satt på prøve og det er ikke lett å si hva som er rett og galt. Trøndelag Teater bruker mesteparten av spilletiden på oppbygningen til stykkets katarsis, hvor de etiske problemstillingene blir synliggjort. En og en halv times venting på denne renselsen er i lengste laget når publikum ikke i stor nok grad har grunnlaget for å forstå bakgrunnen til karakterenes handlinger.

Medmenneske tar for seg Ragnhild, et sterkt og optimistisk vesen, og hennes motsats Didrik, et rett igjennom forferdelig og råttent menneske. Ragnhilds mann, Håkon, blir dratt mellom de to motpolene; mellom det gode og det onde. Hva veier tyngst av de to? Trøndelag Teater bruker

mye tid og krefter på å skape et stemningsbilde over livet på gården, og slenger derfor med flere biroller utover de tre hovedkarakterene. Noen har verdi, mens andre skaper gjennom sin overflodighet unødvendige scener som sakker ned framdriften.

For å piffe opp handlingsforløpet byr opp-setningen på flere fremmedgjøringsteknikker i form av moderne kostymer, minimalistisk mengde rekvisitter og veksling mellom snakk om seg selv i tredjeperson og vanlig dialog. En del enkeltelementer framhever de miserable kårene karakterene befinner seg i svært godt, for eksempel evigvarende regn. Det virker derimot som om andre elementer kun er slengt med for å modernisere, uten at disse ideene skal forbedre stykkets helhet.

Etter langt om lenge kommer brått det dramatiske vendepunktet, som uten å røpe for mye får nakkehårene til å reise seg. Overraskelsesmomentet gjør at scenen blir svært intens, men binder derimot ikke stykket og karakterene sammen til en helhet. Trøndelag Teater burde lagt større vekt på oppbygningen til denne omveltningen i handlingsforløpet, og gitt større grunnlag for karakterenes motivasjoner og handlinger. Etiske dilemma blir bokstavelig talt kastet på publikum, men skraper dessverre bare overflaten av interessante dialoger.

Medmenneske levde ikke opp til forventningene jeg satt med. Det er slettes ikke dårlig teater, den siste halvtimen sitter man i neglebitende spenning. Det skal likevel sies at Trøndelag Teater har utført fremmedgjøringsteknikker og endeløs dramatikk med større glans for.

En pinlig og velskrevet affære

I *Se på oss nå* byr Geir Gulliksen på sår, flau og treffsikker satire.

TEKST: Johanne Meisingset Lund | FOTO: Aschehoug

Hans Kaasajordet er en ufrivillig komisk og selvhøytidelig pr-konsulent i 50-årene som innleder en affære med den 20 år yngre, identitetskriserammede Harriet. Tilsynelatende helt uten interesse for hverandre, starter de en strabasios og pinlig affære som man forstår allerede fra side en at ikke kan ende godt. Likevel er utfoldelsen av det selvskapte marerittet svært underholdende.

Se på oss nå er en bok som er ulik fra tidligere utgivelser av den allsidige forfatteren. I denne boka byr forfatteren på overraskende skarp humor og politisk følsomhet. Spesielt underholdende er skildringen av den eksplisitte meldingsutvekslingen mellom to selv gode og ubehjelpelige voksne, som kan rettferdiggjøre de største svik for seg selv og sine nærmeste. Her er det pinlig nesten hele tiden.

Persongalleriet er rikt og godt beskrevet. Selve affæren mellom Kaasajordet og Harriet blir likevel aldri helt troverdig. Knappt nok underbygget av hans voksende ego og hennes identitetskrise, føles beskrivelsene Kaasajordet har av Harriet ofte bare kvalmende. Hvorfor gjør de egentlig dette?

Gulliksen skildrer ellers den til tider svært såre historien på en glimrende måte. Med både driv og godt språk brettes historien om et ekteskap i oppløsning ut og viser hvordan tunnelsynet til protagonistene stadig ødelegger livet til de nære og kjære rundt. I tillegg er skråblikket på samfunn og politikk svært underholdende og skarpt, og gir assosiasjoner til hardtslående satire som *Kongepudler* fra 2006.

Til tross for helt ekstremt pinlige beskrivelser, er det vanskelig å ikke kjenne seg igjen i de håpløse, menneskelige skildringene. Det var også dette Gulliksen var nominert til Nordisk Råds Litteraturpris for i 2016 med boka *Historie om et ekteskap*. *Se på oss nå* er en påminnelse om at man ikke blir voksen selv om man er voksen, og anbefales på det varmeste for den som tåler å bli ille berørt.

Slår Sabrura ned i støvlene

Sushi Bar vinner på godt håndverk og eksperimentell sushi.

TEKST OG FOTO: Piffi & Gastromat

Piffi og Gastromat entrer Sushi Bar ved Torget som to bredbente cowboyer. De lar øynene gli over det stilfulle og intime lokalet. Det er ikke stor bespising denne torsdagskvelden, og kun bordene langs vindusrekka er opptatt. Men de kan ikke la seg affisere og glemme den viktige oppgaven foran dem.

Blant studenter flest begynner og stopper konseptet sushibar med Sabrura. Hva har Sushi Bar å stille opp med? Er byen stor nok for to sushikjeder?

Sabrura kjører Burger King

– Det første som slår meg er den gode akustikken, sier Gastromat med kjennermine.

Den erfarne anmelderen og arkitekturhistorikeren er hellig overbevist om at Sabrura kjører Burger King-konseptet, med betongtak som jager kundene ut på gata like fort som de kommer inn. Hos Sushi Bar derimot, er stemninga betydelig mer dempet og komfortabel. Akustikken er komplementert av en enkel og stilig innredning, med en intakt original laftevegg som røff kontrast.

– Nå må vi ikke glemme det viktigste her, maten, sier Gastromat og gløtter sultent henimot buffeen.

Ved første blikk er det lite som overrasker. Her finner du den sedvanlige laksesashimien, og diverse ruller med fisk, kremost, avokado og mango. Lar du blikket vandre litt mer, finner du kyllingvinger, fritert scampi og vårruller, men også currysuppe med tilbehør, og fritert blekksprut. Dessuten finnes det et stort utvalg av ulike sauser. Her er det mer enn nok å sette fingrene i.

Eksperimenterende kokker

– Oi!

Piffi har satt tennene i en bit laksesashimi. Men det er noe uvant med den. En smak av røyk fyller munnen, som komplementerer laksen og den søtlige risen perfekt. Biten er flambert med stødig hånd av kjøkkenets kokk.

– Dette er den beste sushibiten jeg har smakt, sier Piffi begeistret.

Gastromat må prøve den han og, og kan ikke annet enn

å si seg enig.

Noen har definitivt vært i det eksperimentelle hjørnet, for neste bit ut er fylt med crabsticks og er dandert med en god dæsj guacamole og en ørliten nachochips. De to anmelderne skuler skeptisk ned på den gul-grønne biten.

– Denne har jeg ikke helt troen på, sier Gastromat og rynker på nesen.

De tar sjansen, men det er verdt det. Den er godt balansert og overraskende frisk i smaken. Etter et nytt forsøk må de medgi at den er en av buffeens bedre biter.

Vil ha soya i pipette

Rullen med laks og kimchi slår derimot ikke like godt an.

– Den er alt for salt, synes Gastromat.

– Dette smaker jo Svolværpostei, sier Piffi.

– Men de skal ha for at de prøver noe annerledes. De tre rullene med diverse fisk, avokado og kremost blir for anonymt, og glir over i hverandre, repliserer Gastromat.

Når kimchibiten dyppes i den salte soyasausen blir det rett og slett for mye. Det trekker ned at man er nødt til å dyppe biten i en skål, synes Gastromat.

– På Sabrura kan man dryppe soyasausen over sushien med en liten pipette. Det passer bedre for min sarte gane, sier han, og griper neste sushibit med gaffelen sin.

Piffi slår blikket ned og håper ingen legger merke til at bordkameraten ikke vet å behandle spisepinner ordentlig.

– Du merker at det er godt håndverk. Sushibitene holder godt sammen og de klitrer seg ikke til hverandre når du forsyner deg, sier Piffi.

– Også får du mye fisk i hver bit, repliserer Gastromat.

Til sist tusenkronerspørsmålet. Hvordan står Sushi Bar opp mot den mer populære Sabrura?

– Sushi Bar går helt klart seirende ut av duellen, sier Gastromat.

Piffi sier seg enig mens han sluker fire nye biter med flambert laks.

UTVALG
MAT FOR PENGENE
SERVICE
MILJØ
TOTALOPPLEVELSE

SUSHIBUFFÉ

Hvor: Sushi Bar Torvet, Kongens gate 14B.

Pris: 195 kr for student. Ikke student: Lunsj 199 kr, middag 229 kr.

Studentrabatt: Ja, men kun ut september.

Hvem passer det for: Sushiconnaisseuren.

Klientell: Par i 30-årene.

Utsikt: Folkemengdene i Kongens gate.

Vegetar: Ja.

Rullestolvennlig: Neppe.

Insidertips:

Teriyakisausen holder høyt nivå. God som dipp til blekkspruten!

Drager, helter og dyre studielån

FEBER møtte Linni på Hiphopsamfundet.

TEKST: Sander Engen, Sigurd Torfinnson Rønningen | FOTO: foto.samfundet.no

Samfundet arrangerte nylig festivalen Hiphopsamfundet for andre gang, med et alumni bestående av både ferske og etablerte hiphop- og RnB-artister. Blant dem var en av musikkredaksjonens klare favoritter, storsjarmøren Linni. Radio Revolts hiphopmagasin, FEBER, tok en prat med ham for han spilte settet sitt på Klubben. Det er ikke første gang FEBER har pratet med Linni. Forholdet har kommet langt nok til at

kjærligheten uttrykkes i all korrespondanse.

– Ja, vi sender hjerter i mails, bekrefter Linni. Det har vi gjort siden første gang vi snakket, som nå er langt ned linja. Jeg har kommet til det punktet hvor vi var på Heim-festivalen og endte opp med og henge med deres redaksjon som jeg møtte der, vi har en litt sånn fin romantikk gående her.

Linni er enkel å finne tonen med. Fra bekjentskap til kjendisstatus er derimot et

hamskifte han ikke vil gjennom.

– Jeg tror ikke jeg har lyst til å bli kjendis. Jeg har lyst til å kunne spille for masse mennesker, men jeg prøver å finne en eller annen sneaky måte på å fylle et rom med 250 folk uten at noen utenfor det rommet vet hvem jeg er. Å møte folk på gata kommer an på hva de sier til meg. Jeg syns det er veldig koselig med folk som er koselig. Også syns jeg det er koselig med folk som er mye, men ofte kan de bli litt for mye. En liten blanding av

smigret og irritert. Litt sånn yin og yang.

Praten går videre, og vi konfronterer han med rykter om at han er å finne i gangene på UiO. Er rapperen student på deltid?

– Ja, det er sannhet. Kjæresten min studerer der. Skulle jeg studert selv måtte de bli kanskje kunsthistorie eller kunst. Det hadde vært gøy. Jeg kunne også satt pris på å lage noe film eller ta bilder, men jeg tror kanskje jeg må si kunsthistorie. Jeg har prøvd meg på BI, men holdt ut i sånn tre forelesninger. Jeg bodde her Trondheim i et halvt år, så gjorde jeg ingenting mens jeg ventet på semesteravgiften. Så vasket jeg biler i et og et halvt år etter, og betalte ned lånet mitt.

Inspirasjon og Neste Planet

Linni har bodd i Oslo de siste årene, men tok seg en tur vekk fra metropolen og ut på landet i fjor mens han jobbet med sideprosjektet Neste Planet. Er det noen forskjell mellom rap skrevet i byen og rap skrevet på gård?

– Jeg har tilbragt nesten et år på Engeløya i Nord-Norge, og kjørte traktor og melket kyr. Neste Planet-prosjektet vårt, som er litt mer jazzy og har en litt snillere outlook på ting, lukter litt mer kaffe. Det kom vi i gang med og skrev da vi var oppi der. Så flyttet jeg tilbake til byen, og da var vi tilbake på det samme.

Legendene Side Brok kommer opp som et tema når vi snakker om Sirkel Sags bidrag på Neste Planet-låten «Min flokk».

– Vi var der når Side Brok spilte nå nettopp på Parkteateret i Oslo. Jeg gikk der og så Sirkel Sag i hvit cowboy-hatt, blazer og t-skjorte, med raske briller og cowboy-boots. De fremførte begge ep-ene back to back, og jeg stod der og seriøst gråt som en liten bitch.

Man må ikke glemme andre halvdel av Side Brok, Runar Gudnason, bedre kjent som Sjef-R.

– Vi har lært skikkelig mye av Runar. Han skriver ofte skikkelig koselige mail til meg med små observasjoner om musikken min eller om livet sitt. Jeg har bare møtt han ved et par anledninger, men på internett har han vært en kul rap-onkel for meg. Side Brok-fenomenet var jo en stor pådriver til at vi begynte å lage musikk. Jeg har mye respekt og kjærlighet for Runar Gudnason. Han er en veldig bra mann som jeg syntes alle burde aspirere mot. Så skikkelig stort utrop til ham hvis han mot formodning ser dette. Elsker deg, Runar.

Inspirasjonen fra Side Brok er klar, men Linnis debutprosjekt Yoguttene var også tidlig på banen med sin stil. Er det mange som har tatt etter dem?

– Jeg tror alle rappere føler at alle andre rappere biter dem. Det er en liten forbannelse. Vi snappet det jo opp fra over havet uansett, og det hadde jo skjedd før eller siden. Vi var kanskje bare litt raskt på den ballen, men jeg tror vi hadde vært på et lignende sted uavhengig av Yoguttene. Å si at det er mange som har hentet inspirasjon fra samme inspirasjonskilder som oss i ettertid, tror jeg man kan påstå. Men vi hevder ikke å ha oppfunnet hjulet.

Vi tar en låtpause i intervjuet, men ikke for Linni får gitt oss litt trivia på låten som skal spilles, «Eventyret».

– Vi hadde en plan om at Neste Planet egentlig skulle være et barnebok-album. Det skulle være for kids, og egentlig bare være en barnebok på rim. Tekstuniverset med drager, helter og eventyr er på en måte etterklangen av den originale ideen. Jeg hadde med meg Vilde Tuv, som er min topp tre, om ikke en, norske tekstforfatter. Jeg har vært fanboy siden jeg hørte på henne for første gang. Jeg har også med meg Maya Vik, som har den skjønneste engelstemmen. Jeg er veldig stolt av å ha jobbet med dem. Så er det selvfølgelig Kvam som har produsert, og det er et sample fra et av mine gamle favorittspill fra da jeg var kid, *Little Big Adventure 2*.

Hvordan eventyret fortsetter.

Etter pausen er vi tilbake med siste innspurt. Etter utgivelsen av soloalbumene *Minimum*, *Maksimum* og *Medium* er en trilogi avsluttet, og snart er Linni ute med neste kapittel i diskografien.

– Jeg er nettopp ferdig med noe musikk. Jeg har et nytt album som kommer innen en måned eller to. Vi har ikke satt en dato på det ennå. Alt er spilt inn og det er ute til mix nå. Nå er vi i den siste ferdigstillingsfasen. Det skal hete *Silkesvarten*, og vi gleder oss skikkelig til å gi det ut. Det blir litt mer klubbmusikk i denne runden.

Nå har vi gjort så mye eksistensielt og poetisk, og vi trenger noe som kan spilles sent, så vi går litt tilbake til gamledager. Selvfølgelig produserer Kvam hele greien.

Vi henger oss opp i ordet eksistensielt, og stiller et større spørsmål. Tror du at du noensinne kommer til å finne sounden din?

– Jeg synes på en måte at vi har en rød tråd som er ganske sterk. Selv om vi leker med forskjellige uttrykk og stemninger så er det lett å pinpointe at det er oss. Men Kvam og jeg har alltid hatt fokus på at vi ikke skal gjøre den samme greien om igjen og om igjen til vi går lei av det. Vi vil heller fortsette å ha det gøy med det og holde det uhøytidelig. Skyte fra hofte og se om det treffer et eller annet som er gøy. Fange opp ting vi syns er inspirerende og la det påvirke oss, men lage noe nytt hele tiden. Det er en god ting, du blir på en måte sulten på å fortsette å lage musikk, men du blir også sulten på å fortsette å være der ute. Gi litt av deg selv, og la deg selv ta imot litt av det verden gir. Fordi du alltid leter etter den neste inspirasjonskilden. Så jeg håper at sounden vår er at vi alltid forandrer oss. Da beveger vi oss i det minste.

Med den Ted-talken av et svar avslutter vi intervjuet og lar Linni forsvinne opp for å gjøre seg klar for settet. Vi sitter igjen og gleder oss som unger til *Silkesvarten*. **UD**

Hør hele intervjuet på Radiorevolt.no.

PAULINA DUBKOV
RADIOREDAKTØR

Moshpits til besvær?

Noen ganger kan det være vanskelig å overføre etikette fra en sjanger til en annen.

Jeg var på Slottsfjell i 2014. Lars Vaular, som et halvt år tidligere hadde sluppet skiva *1001 Hjem*, skulle spille på Kongescenen. Med flere festivalopplevelser i den kulturelle sekken min, eksempelvis Eat The Rich på Svartlamoen, var jeg ikke ukjent med fenomenet moshpit. Likevel var det under Lars Vaular på Slottsfjell at jeg for første gang la merke til at en moshpit kanskje ikke egner seg i denne sjangeren.

Om jeg husker det riktig, var det under «Nonsens» at Lars Vaular fikk nok i 2014 og avbrøt den feilslåtte moshpiten som hadde oppstått under en av hans mest rolige låter. Som artist kan man ikke alltid kontrollere hvordan publikum reagerer, men å stoppe halvveis ute i låta er vel en uvanlig måte å gjøre det på. På den andre siden har vi Kamelen i Storsalen, som oppmuntret veldig til moshpit under «Si Ingenting».

Moshpits kom til hiphopen med Beastie Boys, som har en fortid innenfor punk, en sjanger hvor moshpits er nokså profesjonalisert og innøvd. De siste årene har moshpit-trenden fortsatt innenfor hiphop med Odd Future, ASAP Mob og Danny Brown, som alle har låter hvor moshpits kan gjøre seg dritbra. Men min erfaring er at når dette fenomenet sprer seg til eksempelvis Storsalen kan det bli en krampaktig danseform.

Jeg skjønner greia, og har også hatt lyst til å rive meg løs. Men sjeldent har jeg gått for å hoppe i en ukoreografert dyttedans, som ofte river oppmerksomheten bort fra artisten og til hva som skjer blant publikum. Når man blir gira av det som skjer på scenen, skjønner jeg at man har lyst til å overføre energien innenfra og utover omgivelsene sine. Men det skjer altfor ofte at noen setter i gang en moshpit uten å vite hvordan man mosher. Moshpits skal i utgangspunktet forsterke sinnsstemningen som regjerer i en konsertsal, ikke resultere i at folk trekker seg unna fra den ene kjekkassen som hopper sporadisk rundt og dytter på folk.

Alle sjangre er forskjellige, noe som resulterer i forskjellige typer publikum. Man er sjeldent en flink konsertgjenger med en gang, men man blir flinkere ved å øve — altså ved å dra på konsert. Innenfor sjangre som metall og punk er moshpits en innøvd aktivitet som man ikke kunne ha vært foruten. Når man henter inspirasjon fra andre sjangre og overfører de til en annen, er man på en eller annen måte nødt til å tilpasse det man overfører. Hvorvidt moshpits har sin plass på hiphopkonserter er opp den enkelte publikummer å bestemme, men jeg mener at når man først skal moshe burde man lese seg opp på hvorfor og hvordan.

FOTO: WARP

Aphex Twin: *Collapse EP*

Trommeslag i 1500 km/t, men en trygg melodisk ramme.

TEKST: Markus Lynum

Aphex Twins briefer med ferdighetene sine på sin siste utgivelse *Collapse ep*. Man blir som lytter bombardert med utallige sekvenser av trommeslag og synths, og man sitter igjen med følelsen av at ikke en eneste lyd repeteres. Antall variasjoner i lyd-designet fremstår uendelig, noe som bidrar til at ep-en som helhet fremstår som et slitesterkt bidrag til enhver elektronika-samling.

Aphex Twins låter på *Collapse* har et gjennomgående preg av introvert ro, til tross for sin høye intensitet og sitt tidvis kaotiske lydbilde. Richard D. James stabiliserer den lett maniske rytmen med et ekstremt høyt produksjonsnivå på synthene, og gir med det lytteren et rolig holdepunkt i stormen av høyhastighets perkusjon. Det bidrar videre til å gjøre det lettere for lytteren å høre gjennom ep-en fra start til slutt, ettersom de utenomjordiske synthene fungerer som et skjold mellom deg og Aphex Twins voldsomme rytmeseksjon.

Spesielt låt nummer to, «1st 44», er et godt eksempel på dette. Låta drives nådeløst fram av dype kicks, kjappe claps-ekvenser, og en del andre uidentifiserbare trommesamplinger. Dette kaoset av en rytmedel bindes mesterlig sammen gjennom bruken av en melodisk sample som gir sterke sterke konnotasjoner til *Selected Ambient Works*-skivene. Hvis jeg skulle valgt ei låt fra ep-en å rave til, hadde valget forfalt på «1st 44». Den gir lytteren dansbar rytme i overflod, samt en rolig meditativ synth som gir et stabilt holdepunkt.

Collapse er et spenstig og kreativt bidrag fra Aphex Twin. Den rytmiske intensiteten fremstår som en radikalisering av lydbildet han introduserte med *Syro* i 2014, hans første plate etter en 13 års pause fra utgivelser. Samtidig gir ep-ens melodiske aspekt lytteren konnotasjoner til det banebrytende lydbildet han introduserte med *Selected Ambient Works*, uten at det framstår som en repetisjon. Albumet underholder lytteren fra start til slutt, selv om det nådeløse trykket i lydbildet kan bli litt vel heftig til den ordinære søndagskaffen.

FOTO: Hubro

Møster: *States of Minds*

Kontrastfull støyjazz med variabel suksess.

TEKST: Ravn Næss

Jeg folte først et snev av overveldelse da jeg skulle angripe Møsters nye plate, *States of Minds*. Foran meg hadde jeg en sandwich av et album, med låter varende fra knapt ett minutt til hele 23. Alt tydet på at dette kom til å bli en mangfoldig lytteopplevelse.

States of Minds føles som en fargerik, men dyster spaseretur gjennom asfaltjungelen. På første låt, «Brainwave Entrainment», blir man gradvis dratt inn i en verden full av nifse og diffuse lyder. Hele bandet, bestående av gitar, bass, trommer og saksofon, bidrar til dette Pink Floyd-aktige bakgrunnsteppet, komplett med noe som minner om den velkjente «bobbadobba»-synthen fra *Dark Side of the Moon*. Det låter industrielt, men samtidig forfriskende lite kunstig, og foregår en god stund. Akkurat idet du begynner å glemme hva i all verden det er du lytter til, blir du dratt til i trynet av en saftig groove fra trommene og bassen. Plutselig husker du hvor du er, og det fenger.

Møster drar deg inn og ut av det håndfaste og familiære, til det mer abstrakte og flytende. Det kan til tider låte cinematisk og grandios, spesielt i låtene med mye bruk av synth. Dette er et gjennomgående grep på flere deler av plata, med variabelt resultat. I blant fungerer det veldig godt, spesielt i de litt lengre låtene. Når bandet tar seg god tid med å få deg inn i transe før de napper deg tilbake igjen er de på sitt beste. Andre låter fungerer riktignok ikke like bra i albumets kontekst. Her snakker jeg om låtene med nesten utelukkende støy og virvar. De virker malplasserte, og drar albumets spilletid unødvendig langt. Den eneste låta det fungerer bra på er «Sounds Like A Planet», fordi støyelementene skaper et godt auditivt bilde av en faktisk planet.

Generelt sett er det stor variasjon i lydbildet, og det fryder å høre instrumenter som ikke høres ut som man er vant til. Det er mye kreativ bruk av effekter, og godt dynamisk samspill. Man hører stadig de individuelle krumspringene fra eksempelvis gitar og saksofon, men det snøres samtidig tett sammen av bass og trommer. Som resultat sklir ikke musikken for langt ut i den absurde evigheten.

FOTO: Jansen Plateproduksjon

Orions Belte: *Mint*

Filmmusikk som klarer seg bra uten en film.

TEKST: Gunnar Hannibal Sökjer-Petersen

Orions Belte kan i norsk sammenheng bli ansett som supergruppe med medlemmene Øyvind Blomstrøm fra Steamdome og Bare Egil Band, Chris Holm fra Bloody Beach og Young Dreams, og Kim Åge Furuhaug fra Bloody Beach og Great News. Til sammen skaper disse tre en rå blanding av ny-psykedelia, krautrock, jazz og flere eksotiske sjangre. Det hele kan minne om en mer dynamisk og mer psykedelisk variant av amerikanske Khruangbin.

Mint består av totalt ni låter som er instrumentale med unntak av singlene «Joe Frazier» og «Le Mans». Albumet åpner med «New Years Eve #2», en behagelig sommerlåt ikledd Cocteau Twins-produksjon, og her settes lista. De beveger seg så videre til «Papillion», et av de roligere innslagene på plata preget av svevende synther og jazzete gitar. «Delmonte» fungerer som en groovy interlude med sine 91 sekunder, før «Joe Frazier» setter i gang. Dette er et av høydepunktene albumet har å by på. Den låta gjør ikke mye ut av seg, men det er ikke nødvendig når den har en bass som lugger så mye at man får dobbelthake. Neste låt, «Moving Back Again», får meg til å tenke på Khruangbin i verdensrommet.

Det neste som kommer på øret er den karakteristiske gitaren fra «Le Mans». Dette er et kort, men effektivt stykke jazz-pop. Tempoet dras senere ned med «Picturephone Blues», som kunne vært bakgrunnsmusikk for en standoff i en Sergio Leone-film. På syv minutter og 41 sekunder, er «Atlantic Surfer» det desidert lengste innslaget på albumet. Låta er ikke på vei noe sted; den finner sin groove og blir der. En strever kanskje litt imot til å begynne med, men etter hvert gir man etter, og da kan låta virkelig verdsettes. «Alnitak» avslutter albumet med en nostalgisk tone, og gir lytteren beskjed om at vi har kommet til veis ende.

Orions Belte har en visjon om å lage filmmusikk til filmer som ikke eksisterer, noe jeg vil påstå at de klarer. Sammen med all den tilhørende cover-arten, og musikkvideoen, som for øvrig ser ut som *King of the Hill* på syre, har Orions Belte klart å lage et eget lite univers for sine 35 minutter med musikk.

Æ GIR DEG -10% PÅ FRUKT OG GRØNT HELE ÅRET!

Har du prøvd våre gode supper? Lettvint middag i en travel hverdag

REMA 1000

Bare lave priser

MANDAG 24. - 30. SEPTEMBER

Trondheim kammermusikkfestival
Diverse kulturarenaer
Festivalen begynte i det små i 1996 og har siden den gang markert seg i Trondheims musikkmiljø. Trondheim kammermusikkfestival trekker folk fra hele verden og har som mål å vise et bredt spekter av komponister, samt inspirere det lokale musikklivet.

TIRSDAG 25. SEPTEMBER

Excenteraften: Surrogati
KL 19.00 – 20.30, Klubben, Studentersamfundet
Historier om norske par og enslige som reiste ut av Norge for å få barn ved hjelp av surrogatmor i et annet land har fått politikere, kommentatorer og andre til å snakke om «babyshopping» og «deie av livmor». I dette foredraget zoomer Ingvill Stuvøy inn på pengene i nordmenns surrogatireiser til utlandet og hva disse pengene betyr når de gis til hun som bærer fram ens barn.

ONSDAG 26. SEPTEMBER

Onsdagsdebatt: ADHD
KL 18.00 – 20.00, Klubben, Studentersamfundet
Spørsmål rundt diagnostisering og behandling av personer med ADHD har vært omdiskutert lenge, spesielt bruk av ritalin og amfetamin. Er ADHD genetisk eller et samfunnsskapt fenomen? Finnes det overdiagnostisering og overbehandling? Eller er diagnosen og behandlingen korrekt og nødvendig for å hjelpe dem som virkelig trenger det?

Trøndersk vinterkarusell
KL 18.20, Trondheim stadion
Denne dagen sparkes vinterkarusellen i gang. Det er til sammen seks løp, med et løp i måneden fra september i år til mars neste år. Første løp i år starter med Nidarø Rundt, med to ulike løyper som starter og slutter ved Trondheim stadion. Vinterkarusellen er åpen for alle med deltakerklasser fra ti år og eldre.

NM-kvartfinale i herrefotball: Rosenborg - Vålerenga
KL 20.00 – 22.00, Lerkendal stadion
En av årets største kamper er her. Vålerenga beseiret RBK på Lerkendal og kvalifiserte seg til semifinale i fjorårets NM. Storlagene skal nå møtes igjen for å avgjøre hvem som skal videre til semifinalen i årets mesterskap. Vil historien gjenta seg eller kan Rosenborg få revansj?

TORS DAG 27. SEPTEMBER

Samfundsmøte: Samfundet bygger ut
KL 18.00 – 21.00, Storsalen, Studentersamfundet
Ny klubbscene, italiensk bakgårdscafé, brun bule eller kinosal? Etter 60 års ventetid skal Samfundet bygge ut, og vil ha din hjelp til å finne nybyggets bruksområder og utforming. Flere arkitektfirmaer skal presentere sine forslag til nybygg. Dette er medlemmenes mulighet til å påvirke og diskutere hvordan det utvidede røde runde skal se ut.

Utesending med Radio Revolt
KL 19.00 – 21.00, Den Gode Nabo
Har du en lidenskap for sport, humor og musikk? Kanskje for alle tre? Formannskapet, Singelkrisa, og Flomlys fra Radio Revolt skal ha utesending på Den Gode Nabo! I tillegg kommer blant annet Trondheimsbandet Temporary, representanter fra NTNUI svømming og NTNUI fotball, med flere.

LØRDAG 29. SEPTEMBER

Badekarpadlingen 2018
KL 09.00 – 16.00, Marinen
En av NTNUs største tradisjoner er tilbake. Årets Badekarpadling er endelig her! Badekarpadlingen har 40-årsjubileum og det forventes en dag fylt med moro uten like. Linjeforeningene ved NTNU skal møtes for å padle over Nidelva i et badekar som farkost. Det blir en dag fylt med smisking, sabotering og allianser mellom linjeforeningene.

TIRSDAG 2. OKTOBER

Byggmester Solness
KL 19.00 – 20.30, Trøndelag teater
Byggmester Solness ble skrevet i 1892 og innleder siste fase av Henrik Ibsens forfatterskap. Eindride Eidsvold spiller byggmester Solness og Mari Hauge Einbu spiller Hilde Wangel i denne Ibsen-tolkningen. Det er et drama om kunsten og livet, om alderdommens møte med ungdommen og drømmen om det uoppnåelige.

Miljøkveld: Transportsystemer i framtid as Trondheim
KL 19.00 – 21.00, Litteraturhuset
For å redusere klimagassutslippene i Trondheim er transportsektoren avgjørende. Hvilke transportmidler og kollektivløsninger bør vi velge? Hvordan kan vi gjøre flere mindre avhengige av egen bil? Kan bildeling bli et alternativ for enda flere og hvordan kan sykkel erstatte bilbruk?

ONSDAG 3. OKTOBER

Ulikhet på 1, 2, 3 - alt du trenger å vite
KL 18.00 – 19.00, Litteraturhuset
De siste årene har oppmerksomheten rundt økonomisk ulikhet økt over hele verden. Hva skaper og driver ulikhet? Hvordan er utviklingen i Norge og internasjonalt? Hva er problemet og hva kan vi gjøre?

Når ulven kommer - ensomhet
KL 19.00 – 21.00, Trondheim folkebibliotek
«Når ulven kommer» er et konsept av psykologspesialistene Hans Andreas Knutsen og Svein Øverland. Ulven i denne sammenheng er de vansker og utfordringer rundt vår psykiske helse som vi alle kan oppleve. Det kan være alt fra å føle seg litt sårbar til alvorlige psykiske vansker. Spesialistene vil gi en innføring i forskjellige deler av sinnet, men ønsker også å bidra med mer konkrete strategier slik at man selv kan mestre sine utfordringer.

TORS DAG 4. OKTOBER

Europaligaen: Rosenborg - RB Leipzig
KL 18.55, Lerkendal stadion
RBK har kvalifisert seg til gruppespillet i Europaligaen for andre året på rad. Det er ikke i nærheten av like imponerende som å

kvalifisere seg til Champions League, men det bringer likevel med seg en grad av nasjonal stolthet. Denne torsdagen møter de et av Tysklands beste lag i det som uten tvil kommer til å bli en av høstens mest spennende kamper.

FREDAG 5. OKTOBER

Konspirasjonspodden live
KL 19.00 – 21.00, Storsalen, Studentersamfundet
Konspirasjonspodden er podcasten som tar konspirasjoner på alvor. Fredrik S. Næss og Bjørn-Henning Ødegaard tar hver uke for seg en kjent eller en ukjent konspirasjon. Hva sier bevisene? Og hva blir konklusjonen? På kort tid er Konspirasjonspodden blitt en av Norges mest populære podcaster, og de lover en spesielt konspiratorisk kveld full av mysterier og overraskelser.

LØRDAG 6. OKTOBER

Film: Prinsesse Mononoke
KL 14.00 – 17.00, Cinemateket
Animasjonsfilmen fra 1997 satte Studio Ghibli og regissør Hayao Miyazaki på det internasjonale filmkartet. Den fokuserer på hvordan menneskehetens utvikling truer med å ødelegge jordas økosystem, og er dermed svært aktuell. Liker du mørk og dystert stemning? Da er dette noe for deg.

Vibbefestival
KL 20.00 – 02.00, Studentersamfundet
Vibbefanger-gjengen inviterer til ny musikkfestival på Samfundet. Det blir konserter, utstillinger, latter og annet fint i ekte vibbefangerånd.

ONSDAG 10. OKTOBER

Gráteguide i praksis
KL 11.00, nivå tre under SF-fakultetet, Dragvoll
Allerede nå har Nina og Stina innsett at samtlige eksamener går til helvete. De inviterer derfor til et felles gråtekor. Det blir ikke kaffe, ikke te, ikke pizza, og generelt lite livsvilje. Turen går sannsynligvis til Sito etterpå, for å drukne sorgene i kanelboller (eventuelt også i alkoholholdig drikke).

FREDAG 12. – 14. OKTOBER

Feminalen 2018
KL 19.00, Olavshallen
Feminalen er en musikkfestival i regi av AKKS Trondheim. Festivalens mål er å løfte fram dyktige kvinnelige artister og skape musikalsk mangfold. Møt opp, lytt, nyt!

HVER DAG

Kajakktur langs Nidelva
KL 09.00 – 17.00, Tempe idrettsanlegg
Har du lyst til å oppleve Nidelva eller bare lære litt om å padle kajak? Hver dag tilbyr Trondheim kajakkturer hvor du kan oppleve det vakre bylandskapet fra et unikt perspektiv. Det holdes et kort introduksjonskurs om blant annet padling, utstyr og sikkerhet før man forlater trygg grunn.

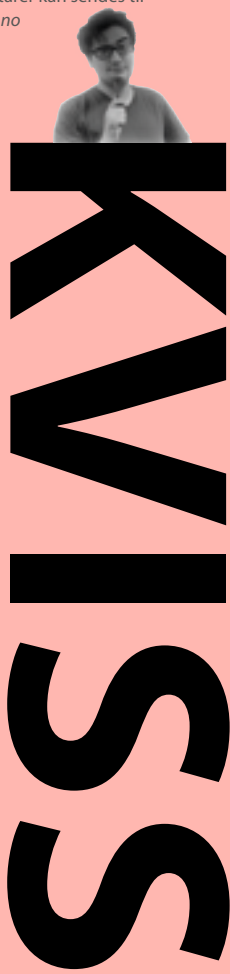
TIRSDAG 16. OKTOBER

Ny dusk!

FOTO: Trondheim Byarkiv

KVISSMESTER:
Benedikt Erikstad Javorovic
Spørsmål og kommentarer kan sendes til
kviss@studentmediene.no

SVAR:
1) Kunningspøftet 2) Nike 3) Nikolai Astrup 4) Engelsk og hindi 5) Roychein 6) Albert Camus 7) Hannibal Barca 8) Napoleon 9) Olavs lov 10) Troy Bolton og Gabriella Montez 11) Worcestershire-saus 12) Fem 13) Mijagiya-spiller 14) Book of Mormon 15) Magnetisk flukstetthet 16) Corgi 17) Nordlandshest 18) Blackkkkman 19) Skatt (death and taxes) 20) Mamneken Pis

1.

Hva er den norske skolereformen LK06 bedre kjent som?
2.

Hvilket klesmerke skapte kontrovers da det valgte å bruke den knelende NFL-spilleren Colin Kaepernick i en reklamekampanje?
3.

Hvem er utviklingsminister i Norge, i tillegg til å være den rikeste politikeren på Stortinget?
4.

Hvilke to språk er offisielle i India?
5.

Hvilket folkelig navn brukes om claudicatio intermittens, som er smerter i beina på grunn av dårlig blodsirkulasjon i pulsårene?
6.

Hvilken forfatter ble født i Algerie i 1913, og skrev blant annet Sisyfos-myten og Pesten?
7.

Hvem tok med seg en skokk elefanter over Alpene for å invadere Romerriket i 218 før Kristus?
8.

Hvem var Beethovens tredje symfoni, Eroica, originalt dedisert til? Det påstås at komponisten rev ut dedikasjonen i sinne da personen kronet seg selv til keiser.
9.

Hvilken lov sier at strømmen gjennom en metallisk leder ved konstant temperatur er proporsjonal med spenningen over den?
10.

Hva heter de to hovedpersonene i High School Musical-trilogien?
11.

Hvilken fermentert saus med et særdeles vanskelig navn kommer fra England og er en vanlig ingrediens i drinken Bloody Mary?
12.

Hvor mange grunnleggende posisjoner finnes i klassisk ballett?
13.

I hvilket spill kjører man langs Oslos gater i en pimpet BMW 320i, mens man hilser på kompis og ligger med blondiner?
14.

Hvilken satirisk musikal er skrevet av South Park-skapere Matt Stone og Trey Parker?
15.

Hvilken fysisk størrelse måles i tesla?
16.

Hvilken hunderase har dronning Elizabeth II eid kontinuerlig fra andre verdenskrig fram til den siste døde, tidligere i år?
17.

Hvilken norsk hesterase kalles også lyngshest?
18.

Hva er tittelen på Spike Lees nyeste film, om en svart politimann som infiltrerer Ku Klux Klan?
19.

Ifølge et sitat tilskrevet Benjamin Franklin, hva er det eneste som er sikkert i denne verden i tillegg til døden?
20.

Hva er navnet på den berømte statuen i Brussel av en liten gutt som tisser?

Hvilken Basic Pilsner er du?

- 8-12 poeng: Ringnes

Den mest basic av de alle. Den smaker ikke så ille, men jeg klarer ikke drikke den uten å tenke på Christian Ringnes med kravatten som snakker om hvorfor hans kjærlighet til kvinner gjorde at han bare måtte dedisere en skulpturpark til dem.
- 13-16 poeng: Nordlands

Dette er slettes ikke verst. Den har sødmen fra det naturskjønne Lofoten uten bitterheten over fylkessammenslåing fra lenger nord.
- 17-19 poeng: Dahls

E.C. Dahls er jo en trondheims-institusjon, så den kan man ikke kimse av. Det sies at den smaker banan, regnes den da som en av fem om dagen?
- 20 poeng: Grans Bare

Den besteste, billigste ølen i landet. Ja, den brukte å smake smør. Men nå har den faktisk blitt veldig god. Den smaker som en pils skal smake, som en god, tsjekkisk en.

SPITPOSTEN

Spit (frå lågtysk) erting, krenking, spott — Trondheims frieste presse

loodəttiʃ

Registrerer:

...at nå heter det deksen
...at ordblinde **fitteblekkede**ksere
...at hvor er deksen?
...at deksen har sett folk **shotte** før
...at hva med velkomstfesten?
...at noen ganger er det best å holde kjeft
...at ikke alle **eks-KLST**lere vet det
...at vi alle har noen slitsomme ekser
...at musikkredaktør har mistet sitt favorittleketøy
...at **musikkredaktør** begår streikebryteri
...at Rindal mistet flyet til *Ex on The Beach*
...at sist noen så **Kristaver** var han på vei til Mauritius
...at Melina er booket til **Dødens Dal** under kUKA-19
...at fortsatt en mer spennende og original indieartist enn Sundfør
...at byggmester Bob-Qvigstad
...at hvem er eksen til Bob-Qvigstad?
...at bli med og lek sammen med Bob-Qvigstad bak Samfundet
...at det er ikke plass til **Fittemediene** i Bob-Qvigstads sand(e)slott
...at **Nybygget** skal bygges med Qvigleire
...at dermed blir det slutt på plassqviggen på vampfundeth
...at der skrives Bob-qvigstorie
...at det løses ved en fylling i Qvigelva
...at den består av **døde** pirumitter
...at det vil ta en evighet
...at blir **nybygget** like vanskelig å naqvigere?
...at blir det oppqvigleri?
...at i full qvigør
...at **Bovim** trengte bare litt glidemiddel for å flagget opp
...at hva var det som gikk opp sa du?
...at hvem er eksen til Bovim?
...at Berit Kjeldstad, noe du vil dele med oss?
...at du vil ikke tro hvem eksen til Sande er
...at **spy-på-trappa-til-Samfundet** sesongen er i gang
...at Trainspotting-doen ikke er blitt vasket dette semesteret heller
...at ingen vasker Samfundet lèll
...at Fitteblækka aldri blir lei av å skrive om nattbussen
...at **Radio Revhol** har tatt over bakenden av Fitteblækka
...at Profil har åpnet enda en ny pulestue
...at denne må de dele med Spitredaksjonen
...at Profil har leid inn **Frank Løke** som party-konsulent
...at fordelene med gule kjerringer er at de bare blir blå
...at **Fitteblækka** har en drøm å bli meldt inn til PFU
...at Benedikt, more like **BeneKLIKT**
...at Spitposten legger inn en bekymringsmelding angående *Propheten*.

Nye pirumitter sovnet under øvingshelg - Henrettet med luftvernskanon.

- *Slakkere dør, rett og slett.*

Spitpostens utegående reportasjepatrulje fikk i forrige et tips om at opp til 10 pirumitter hadde blitt henrettet i Kim-Jong Un stil under en «øvingshelg» på Fosen. Grunnen skal ha vært at de 10 uvitende rekrutter sovnet etter at de hadde sunget «Die Fahne Hoch» 14 timer i strekk.

En sjefspirumitt, som av åpenbare årsaker ønsker å være anonym, avviser kritikken, og forteller at det er viktig at «mannskoret» holder en viss standard.
– Vi har null tålmodighet med slakkere, skal du bedrive profesjonelt fest-plageri er det viktig at intensiteten er på topp.
Hvor gjorde dere av likene?

– Vi har kuttet de opp i små biter og

Her er Spitpostens forslag til ny-bygg!

Under avduking av nybyggforslagene i Daglighallen fikk ikke det fjerde forslaget, Spitpostens eget forslag til nybygg, godkjenning av Bob-Qvigstad. Vår arkitektavdeling Snøfetta satt i lange våte timer for å komme frem til et forslag som fanget essensen av Samfundet, men nybyggkomiteen anerkjente ikke vår visjon. Vi lar oss ikke kneble av byggmester Bob-Qvigslings fasciststyre, og gir dere vårt forslag til nybygg. Vi har valgt å kalle prosjektet *Rindalen*. Bitittel *politisk fem-minutt*. For å finansiere konseptet har vi igjen lansert nakenkalender som kan kjøpes på Edgar.

Ex in the Bodega?

Gruppesex, trakassering, skjøgeskamming og brødhuer med store brød. For trondheimsstudentene er dette entydig med ordet Bodega. Nå varsler Profil søksmål mot Ex on the beach. – Ikke kulturell appropriering, jævla millennials, hevder Discovery.

Profilsjef Neva Linn Rustad sier hun er i harnisk.

– Her prøver vi å realisere visjonen om Nordens mest degenererte utested, og så kommer Discovery og bruker billig utenlandsk arbeidskraft. Det er et hån.

I sitt svar stiller Discovery seg uforstående til kritikken og nevner at konseptene er ganske ulike, ikke fordi Ex on the beach tross alt involverer en del sand. Rustad lar seg likevel ikke imponere:

– Dem om det. Skjura mi er full av sand, den, sier Linn Rustad.

Nå varsler Profil mottiltak og vil igangsette et tilsvarende konsept fra og med oktober. Spitredaksjonen har fått opplyst at deltagerne til Ex in Bodega inkluderer Samfundetleder Eirik Sande, og det er mulig at en av eksene som tar turen innom er en tidligere norsk topp-blogger.

– Hvor fan har dere detta fra? Styret leker jo værre enn glastaket på Dragvold. Bare ikke qvigersforeldrene mine ser på detta! skriver Sande på dårlig norsk i en SMS til Spitposten.

Dette blir de neste slagordene i NTNUs Challenge kampanje

Konsept: Stegvis degenerasjon og økende paranoia i kommanderingen til NTNU

Challenge CONFORMITY

Challenge DECENCY

Challenge the HOMOSEX LOBBY

Challenge the MELTING POINT OF STEEL

Challenge the MASONIC AGENDA

Challenge the DEEP STATE

Challenge SETH RICH'S "DEATH"

Challenge the ROUND EARTH CONSPIRACY

HEIA BLOGGEN 2.0!!!!

HEIAA! JENNY FROM THE BLOCK HER LIKZOM HIHII :)
I DAG HAR Æ VÆRT PÅ PHOTOSHOOT OG DET VAR KIEMPEGØY! DAGENS ANTREKK ER FRA CHEAP MONDAY
MEN DET VAR IKKE SÅ CHEAP DA HVIS DU SKJØNNE KA Æ MEINER ;);)
DET KOSTER TIL VANLIG 1749,- FOR HELE OUTFITEN
MEN BRUKER DU RABATTKODEN #FEMINISME FÅR DU MASSE RABATT!
KIEMPE GOD DEAL! LEGGER VED KJØPELINK FOR DERE LESERA <3

ROSA ER UTI Æ LIKER BARE TING HVIS DE ER SAKPROSA. SVART OG GULL ER DET SOM GJELD NO!
OGSÅ HAR Æ JO VÆRT PÅ TUR OG SUNGI OG KOMMER MED SOLODEBUT SNART OG GLEDER MÆ MASSEMASSE :D
DET SKA HETE JENNYS VERDEN <3

GLEDE MÆ TIL Å SJÅ DOKK IGEN IMORRA!
KYSS KLAPP OG KLÆMZ FRA JENNY

VÆR STOLT AV MASTERGRADEN DIN

– og vit hvem som kjemper for at den skal ha verdi.

Utdanningen er din viktigste investering. Vi hjelper deg å forvalte den videre. Tekna er Norges største forening for naturvitere og teknologer med mastergrad eller høyere. Våre medlemmer jobber hver dag med å løse samfunnets utfordringer gjennom innovasjon og ny teknologi. Vi jobber for at kompetanse skal lønne seg. Vi jobber for faget du brenner for. Og først og fremst jobber vi for deg.

Les mer og bli medlem på tekna.no